

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den **- 9 OKT. 2007**
J.nr. 40A-ØL-41-07
mbh

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
10 OKT. 2007

LHO

Justitsministeriet har ved brev af 28. september 2007 (sagsnr. 2005-7002-0007) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter).

Jeg skal i den anledning udtale, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Anne Berg Jensen

.. 7002 - 0007

Akt.nr. 14

Vestre Landsret
Præsidenten

AKT.NR. 15

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

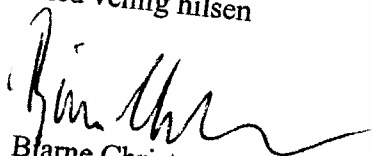
Jmt. Mdt.
16 OKT. 2007

J.nr. 40A-VL-44-07
Den 15/10-2007

Ved brev af 28. september 2007 (Sagsnummer 2005-7002-0007) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 7002 - 0007

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til jm@jm.dk og til lho@jm.dk

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

KKC10447/Sagsbeh. KKC
J.nr. 4101-2007-38.2
dir.tlf. 33929580
mail kkc@domstolsstyrelsen.dk

26. oktober 2007

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Justitsministeriet har ved e-post af 28. september anmodet om Domstolsstyrelsens bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Domstolsstyrelsen skal udtale at udkastet til lovforslag ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kira Kolby Christensen

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDËT

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

im@jm.dk

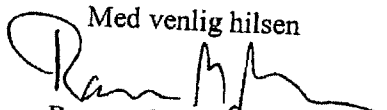
DATO: 16. oktober 2007
J.NR.: 04-014102-07-1978
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til ændring af forbrugerftaleloven

Ved e-mail af 28. september 2007 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været behandlet i Advokatrådets Lovudvalg. Advokatrådet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

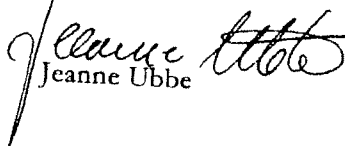
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Justitsministeriet har den 28. september 2007 anmodet KL om eventuelle bemærkninger til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler.

Efter KL's opfattelse berører forslaget ikke på særlig måde kommunernes virksomhed, og KL har på denne baggrund ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jeanne Ubbe

Den 4. oktober 2007

Jnr 01.12.00 P19
Sagsid 000185284

Ref JUB
jub@kl.dk
Dir 3370 3985

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3062

www.kl.dk

1/1

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
30 OKT. 2007

29. oktober 2007

Fornægtende

**Høringsvar vedrørende lov om ændring af lov om visse
forbrugeraftaler (Indførelse af en general regel om
bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende
forbrugerkontrakter)**

DI mener principielt, at markedets aktører selv bør kunne beslutte, hvordan kundepakker skal tilrettelægges, herunder med hvilken bindingsperiode. Forudsætningen skal naturligvis være fuld gennemsigtighed over for forbrugeren, der bør oplyses de fulde omkostninger over den pågældende periode.

DI kan på den baggrund tilslutte sig forslaget, idet Justitsministeriet bør være opmærksom på, at specifikke brancheforhold kan tilsige, at der kan være behov for undtagelser fra den foreslåede generelle bindingsregel. Særligt i de tilfælde, hvor ydelsen er forbundet med høje etableringsomkostninger, kan en maksimal bindingsperiode på et halvt år, vise sig at få økonomiske konsekvenser for virksomhederne. Hvis etableringsomkostningerne skal dækkes på kun 6 måneder, kan den logiske konsekvens blive højere priser for kunden.

Med venlig hilsen

Niels-Ulrik Amdal

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 7002 - 0007

HTS

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via e-mail: jm@jm.dk

Dato: 26. oktober 2007
Deres ref.: 2005-7002-0007
Vores ref.: THK

Høring: Forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter)

HTS har følgende bemærkninger til Justitsministeriets høring af 28. september 2007 vedr. forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter):

Generelt

HTS er arbejdsgiver- og erhvervsorganisation for virksomheder i handels-, transport- og servicesektoren. Forslaget om at indføre en generel regel om, at forbrugerne maksimalt må være bundet af en løbende kontrakt i 6 måneder berører primært HTS' medlemsvirksomheder, der udfører vagt- og redningstjeneste. Disse virksomheder er i dag omfattet af forbrugeraftaleloven § 25, stk. 1, og dermed en maksimal bindingsperiode på 1 år og et opsigelsesvarsel på 3 måneder.

Lovforslagets konsekvenser for vagt- og redningstjeneste

Virksomhederne inden for vagt- og redningstjeneste har i dag indrettet deres kontrakter med forbrugerne efter, at kontrakterne det første år kan være bindende i et helt år. Dette er direkte afspejlet i priserne.

For både vagt- og redningstjeneste gælder det, at der er en række etableringsomkostninger forbundet med indgåelse af kontrakterne. Dels er der en række administrative omkostninger forbundet med at oprette kunder. Dels er der en række omkostninger forbundet med at levere selve ydelserne. På vagtområdet skal alarmer fx installeres i forbrugernes hjem, og ved indgåelse af en forbruger-aftale om fx vejassistance får forbrugeren stillet en nødhjælpskasse til rådighed, der løbende kan fyldes op efter behov.

Disse omkostninger kan ved en bindingsperiode på minimum et år spredes over 12 måneder, så forbrugerne ikke skal betale et stort beløb ved indgåelse af kontrakten. I nogle kontraktforhold er etableringsomkostningerne dog langt fra betalt i løbet af det første år. Her påtager virksomhederne sig således en endnu større økonomisk risiko.

Ved at forkorte den maksimale bindingsperiode til et halvt år, er virksomhederne nødt til at kræve betaling for etableringsomkostningerne inden for dette kortere tidsrum.

HTS
Handel, Transport & Service
Sundkrogskaj 20
Postboks 2698
2100 København Ø
Telefon 77 33 47 11
Telefax 77 33 46 11
hts@hts.dk
www.hts.dk

Hertil kommer, at virksomhederne i dag kalkulerer med en vis forudsigelighed i kundegrundlaget og et dertil knyttet cash-flow. Hyppigere ændringer i kundegrundlaget vil betyde øgede økonomiske og administrative byrder for virksomhederne.

Det vil alt sammen føre til højere priser, som kan afholde nogle forbrugere fra at indgå aftaler om løbende at have sikkerhed i hjemmet, på vejen osv.

Ydelser som vagt- og redningstjeneste er såkaldte lav-interesseområder. Forbrugerne oplever først værdien af en aftale, når uheldet er ude. I mange tilfælde vil et halvt år slet ikke være tilstrækkeligt til, at forbrugeren har dannet sig et indtryk af, hvilken ydelse aftalen omfatter. Det giver fx ikke meget mening at oprette et redningsabonnement i april måned og opsige det med udgangen af september, da det typisk er i vinterhalvåret, at abonnenterne har behov for redningshjælp på vejene og i oversvømmede kældre.

Med en bindingsperiode på kun et halvt år kan forbrugerne desuden få et incitament til kun at abonnere på redningstjenester i vinterhalvåret og spare udgiften hertil i sommerhalvåret. Det gør det meget svært for virksomhederne at disponere sine ressourcer for at kunne opretholde det nødvendige beredskab hele året. Et beredskab, der i forskellige situationer både står til rådighed for offentlige og private kunder.

HTS' holdning

HTS ser helst, at de nuværende regler om maksimale bindingsperioder i forbrugeraftaleloven § 25 forbliver uændrede, så forbrugerftaler om bl.a. vagt- og redningstjenester det første år kan være bindende i et helt år. Efter det første år bør aftalerne kunne opsiges med en måneds varsel. Det vil kunne holde forbrugerpriserne på det nuværende niveau, idet virksomhederne vil opnå den nødvendige forudsigelighed i, hvilken økonomisk risiko, de påtager sig på årsbasis.

HTS skal derfor foreslå, at forbrugerftaler om levering af vagt- og redningsydelser undtages fra den foreslåede generelle bindingsregel.

For så vidt angår forbrugerftalelovens § 26 om, at forbrugeren ved opsigelse af en løbende aftale har krav på straks at få tilbagebetalt et vederlag, der eventuelt måtte være erlagt for en periode, som ligger efter aftalens opsigelse, skal HTS foreslå, at det kommer til at fremgå af selve loven og ikke blot af bemærkningerne til forbrugerftalelovens § 26, at den tilbagebetaling, som forbrugeren er berettiget til, ikke nødvendigvis udgør et beløb, som forholdsmæssigt svarer til den tidsmæssige udstrækning af den ikke benyttede del af aftalen.

Denne passus er således helt afgørende for, at virksomhederne kan få deres etableringsomkostninger dækket i de tilfælde, hvor forbrugerne måtte vælge at opsige deres aftaler efter et halvt år. Samtidig vil en lovbestemmelse herom formodentlig kunne modvirke, at forbrugerne "sæson-shopper" og fx alene tegner redningsabonnementer i vinterhalvåret, hvor omkostningerne til abonnementet naturligvis er større end i sommerhalvåret.

HTS skal desuden foreslå, at virksomhederne – i de tilfælde, hvor der er tale om kontrakter af en meget lav værdi, og som forbrugerne derfor må antages at kunne overskue med lethed – får mulighed for at opkræve et gebyr hos de forbrugere, der vælger at opsige en aftale, inden der er gået et år. Det skal ses i lyset af,

at der i disse tilfælde vil være højere omkostninger forbundet med at opsige en aftale og tilbagebetale eventuel erlagt betaling, end aftalen er værd i den resterende løbetid.

En tilsvarende model finder anvendelse på forsikringsområdet, hvor forsikrings-selskaberne ved forbrugernes opsigelse af kontrakter på andre tidspunkter end datoen for kontraktens indgåelse, har mulighed for at opkræve et gebyr på kr. 50 og et yderligere gebyr, når opsigelsen finder sted inden for det første år.

Ikrafttrædelse

HTS har med tilfredshed noteret, at loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2008. Dette vurderes at give virksomhederne den fornødne tid til at indrette sig efter loven.

Med venlig hilsen

Trine Haag Kreiser
Erhvervspolitisk konsulent

JKL

Jmt. Mdt.

- 6 NOV. 2007

5. november 2007

Justitsministeriet
Att.: Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København

mkn
mkn@dansk erhverv.dk

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af Forbrugeraftaleloven

Dansk Erhverv har modtaget udkast til lovforslag til Lov om ændring af visse forbrugeraftaler, hvor der påtænkes at indføres en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugeraftaler.

Dansk Erhverv repræsenterer mange forskellige brancher, der udbyder aftaler til deres kunder, hvor der er en bindingsperiode på typisk 12 måneder, herunder Fitness Branchen.

De brancher Dansk Erhverv repræsenterer, der vil blive berørt af lovforslaget, er enige om, at en ændring af lovgivningen vil medføre nogle u hensigtsmæssige konsekvenser for såvel forbrugerne som for virksomhederne.

Generelle bemærkninger

I mange af de forbrugeraftaler, som Dansk Erhvervs medlemmer tilbyder, hvor der er en kortere eller længere bindingsperiode, er der tale om et produkt, forbrugerne selv har mulighed for at vælge til eller fra.

Det er desuden et generelt karakteristika, at der altid er en saglig begrundelse for, hvorfor man har valgt at lave en længere bindingsperiode. Dette kan skyldes, at de løbende forbrugeraftaler kræver en tilvæning, oplæring eller installering, således at aftalen intet er værd, med mindre forbrugeren har den i en vis periode.

Derudover er der generelt ved aftalerne en vis etableringsudgift, som skal udjævnes over en længere periode for, at prisen kan holdes nede.

Såfremt virksomhederne ikke længere vil have mulighed for at lave aftaler, der løber i 12 måneder, vil det utvivlsomt blive dyrere for forbrugerne, da etableringsomkostningerne skal udjævnes over en kortere periode.

Derfor vil en ændring af forbrugeraftaleloven afskære forbrugerne fra at modtage et tilbud, der er bedre, fordi det er baseret på en længere bindingsperiode. Som det nævnes i

bemærkningerne til lovforslaget, var dette netop det afgørende argument i forhold til bindingen i forsikringsforhold, at forbrugerne ikke skulle afskæres fra det gode tilbud.

Det er sympatisk at efterstræbe en gennemskuelighed for forbrugerne i lovgivningen, men der er stor risiko for, at netop denne generalisering vil skabe en slagside for forbrugerne på en lang række områder.

Det fremføres i bemærkningerne, at forbrugerne ikke skulle være i stand til at vurdere, hvilke behov de vil have over en længere periode. Men de færreste produkter, der sælges med en længere bindingsperiode, kan siges at være uigennemskuelige. Forbrugerne bliver stillet overfor et valg mellem produkt A til en pris og produkt B til anden pris. Produkt A er billigst, men binder i en længere periode end produkt B, der er dyrere. Dette valg skal forbrugeren efter Dansk Erhvervs opfattelse have lov til selv at træffe. Dette forbrugervalg, skal der ikke lovgives omkring.

Et andet synspunkt, der fremkommer i bemærkningerne, er, at forbrugerne skal have mulighed for at komme ud af aftalerne igen. Men i henhold til den praksis Forbrugerombudsmanden har anlagt, er det jo netop muligt at komme ud af aftalerne, såfremt nogle konkrete omstændigheder ændrer sig for forbrugeren.

Endeligt virker det forkert, at Danmark skal gå enegang på dette område. Dette er et oplagt område for en EU harmonisering, og det niveau, der lægges op til i lovforslaget, er meget langt fra forbrugerlovgivningen i de øvrige EU lande herunder vores nærmeste naboer i Norge og Sverige, hvor der er mulighed for at udbyde produkter med en binding på op til 24 måneder.

Fitness branchen

Dansk Erhverv repræsenterer Fitness Branchen, idet brancheforeningen for Fitness og Helse (DFHO) er medlem af Dansk Erhverv.

Netop Fitness Branchen gør i høj grad brug af de aftaler, der løber i 12 måneder.

Det typiske fitnessabonnement, der løber i 12 måneder, repræsenterer et produkt, der består af flere dele. Gennem en længere periode hjælper Fitness centrene deres medlemmer med at fralægge sig dårlige vaner og reorganiserer medlemmernes dagligdag. Dette gøres med vægt på en sund livsstil med gode motionsvaner og rigtig ernæring. De positive indvirkninger af et sådant forløb, indtræder ikke i løbet af en måned eller to, men kræver en betydelig og kontinuerlig indsats af medlemmerne selv over en længere periode. Men selv om motion og træning kræver en indsats af medlemmerne selv, så er det ligeledes nødvendigt for Fitness centrene at have en stabil omsætning, således at der kan laves langsigtede investeringer til medlemmernes fordel.

Fitness centrene tilbyder generelt deres medlemmer flere produkter med såvel korte som lange bindingsperioder, dels medlemskaber, der binder i korte, og dels medlemskab der

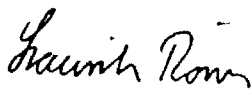
binder i en længere periode. Forbrugeren har derfor altid en valgfrihed, hvor der kan vælges imellem pris og bindingsperiode.

Langt de fleste medlemmer af Fitness centrene vælger de abonnemeter, der binder i 12 måneder. Det gør de, dels fordi det indebærer en lavere pris pr. måned, og dels fordi netop motivationen til at arbejde langsigtet med en sundere livsstil og til at fastholde sig selv i ønsket om en sundere livsstil, gør dem interesserede i en længere bindingsperiode.

Konklusion

Det er derfor Dansk Erhvervs opfattelse, at der er mange gode argumenter for, at der fortsat i forbrugerlovgivningen skal være en mulighed for at lave aftaler med længere bindingsperioder end de foreslåede 6 måneder, og at den foreslåede ændring af lovgivningen vil være til ugunst for forbrugerne.

Med venlig hilsen
Dansk Erhverv

Laurits Rønn
direktør

Mai-Brit Knudsen
advokat

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
jm@jm.dk

8. november 2007

Benedicte Federspiel
Dok. 54843/ps

Lov om visse forbrugerftaler

Justitsministeriet har med skrivelse af 28. september 2007 anmodet om bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler (indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) - sagsnr. 2005-7002-0007.

Forslaget går ud på at give forbrugeren en mulighed for at opsig længerevarende aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med en måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået fem måneder, dog ikke hvis opsigelsesvarsel eller længste bindingsperiode er reguleret af anden lovgivning. Forbrugerrådet var fortaler for, at en sådan paragraf blev indført i forbindelse med revisionen af forbrugerftaleloven i 2004, og hilser det derfor velkommen, at Justitsministeriet efter at have overvejet spørgsmålet, som det blev angivet i bemærkningerne, at man ville, har foreslået indførelse af en generel regel i stedet for det tidligere system, der kun gjaldt for de specielt opregnede forbrugerftaler.

De nærmere opregnede aftaletyper i den daværende § 25 falder i dag uden for området, som fx lejeaftaler, forsikringsaftaler, abonnement på kontaktlinser, levering af tv-programmer samt andre abonnementer med tilknytning til internettet. Her skal man så anvende aftalelovens § 38c, jf. § 36 om urimelige aftaler eller aftaler i strid med redelig handlingsmåde, hvilket har vist sig at være ganske uholdbart. Således har man været overladt til de afgørelser, som Forbrugerklagenævnet har truffet, bl.a. i forbindelse med medlemskab af motionscentre.

På forsikringsområdet undlod man at lovgive om bindingsperioder i forsikringsaftaleloven, men indførte imidlertid en offentligretlig regel om, at forsikringsselskaber inden for forbrugerforsikringsområdet skal tilbyde, at de pågældende forsikringer kan opsiges med et varsel på 30 dage. Imidlertid vedtog Forsikring & Pension, at man fremover ville give alle forbrugere adgang til at opsig deres skadesforsikring med et varsel på 1 måned, uanset hvilke vilkår de oprindeligt var tegnet på.

I forbindelse med revisionen af forbrugerftaleloven i 2004 anførte såvel Forbrugerombudsmanden som Forbrugerrådet, at området for den gældende lov var for snævert, og at der burde være en maksimal bindingsperiode på 6 måneder. Til erhvervslivets argument om, at det ville føre til højere priser for forbrugerne, anførte bl.a. Forbrugerombudsmanden, at spørgsmålet om priser først og fremmest beror på, om der er en tilstrækkeligt velfungerende konkurrence, hvilket bl.a. ses på områder, hvor der gælder kortere bindingsperioder, fx teleområdet.

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Forbrugerrådet er derfor enig med Justitsministeriet i, at hensynet til forbrugerne generelt taler for, at markedet er så gennemskueligt som muligt, herunder at der ikke betales for etableringsafgifter via lange, uopsigelige abonnementsaftaler, hvilket i princippet ville betyde, at forbrugerne – i perioden efter startomkostningerne er dækket – kommer til at betale en for høj ydelse. Forbrugerrådet er endvidere enig i, at en kort bindingsperiode vil skabe mulighed for større mobilitet og derfor vil virke konkurrencefremmende. Forbrugerrådet kan derfor tilslutte sig Justitsministeriets vurdering af, at lovforslaget ikke skønnes at have økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Det fremgår af Sø- og Handelsrettens dom fra 2005 i den sag, som Forbrugerrådet anlagde på vegne af to forbrugere mod Viasat, at spørgsmålet om at fastsætte en almindelig, tvingende adgang til at opsige abonnementsaftaler bør afgøres af lovgivningen, og i den konkrete sag ville retten derfor ikke forbyde Viasat at anvende vilkår, som betød, at forbrugeren var bundet i mere end 6 måneder.

Forbrugerrådet hilser forslaget velkommen, men finder ikke, at det fremgår tydeligt af § 25, at forbrugeren allerede på et tidligere tidspunkt kan meddele den erhvervsdrivende, at aftalen opsiges – men dog først regnet fra udløbet af 5-månedersperioden. Formuleringen i § 25 kan misforstås, og det bør derfor præciseres, at forbrugeren til enhver tid kan opsige aftalen med en måneds varsel, men at der er en minimumsbindingsperiode på 6 måneder.

Forbrugerrådet har ikke forståelse for, at reglen bestemmer, at kontrakten alene kan opsiges med en måneds varsel til udgangen af en måned. Som eksemplet i bemærkningerne tilsiger, betyder det, at en forbruger, hvis aftalen indgås den 3. i en måned, vil være bundet den måned plus endnu en måned, dvs. reelt 7 måneder. Dette betyder i praksis, at Forbrugerrådet burde opfordre forbrugerne til kun at indgå aftaler den 30./31. i en måned, hvilket ikke forekommer rimeligt.

Forbrugerrådet finder, at erhvervslivet med rimelighed kan indrette sig på, at en aftale, der er indgået på et bestemt tidspunkt, kun vil komme til at vare 6 måneder i alt. Forbrugerrådet foreslår derfor, at ordene "til udgangen af en måned" udgår. En sådan ordning indebærer således, at er aftalen indgået den x. i en måned, kan den siges op, så den i alt løber i nøjagtig 6 måneder. Flere ordninger opererer allerede i dag uden at skulle opsiges til udgangen af en måned. Det må være tilstrækkeligt, at der er en måneds varsel.

Med venlig hilsen

Karsten Kolding
Chef for Forbrugerpolitisk Center

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

10. december 2007
Sag 1100/5-1047
MLH/MLH

Justitsministeriets udkast til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler – Deres sagsnr. 2005-7002-0007

Justitsministeriet har anmodet om Forbrugerombudsmandens eventuelle bemærkninger til udkast til lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter).

Forbrugerombudsmanden skal indledningsvis bemærke, at vi er meget positive over for indførelsen af en generel regel om en bindingsperiode på 6 måneder samt et opsigelsesvarsel på 1 måned for aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser.

Som tidligere anført over for Justitsministeriet, er det Forbrugerombudsmandens opfattelse, at hensynet til erhvervslivet næppe kan begrunde bindingsperioder på mere end et halvt år.

Den nye regel vil både tilgodese forbrugernes behov for at kunne overskue konsekvenserne og rækkevidden af en aftale samt de erhvervsdrivendes interesse i at kunne planlægge og tilrettelægge deres virksomhed, så ressourcerne udnyttes bedst muligt. Herudover vil kortere bindingsperioder give forbrugerne større mobilitet og virke konkurrencefremmende.

Det fremgår af udkastet til ikrafttrædelsesbestemmelsen, at det foreslås, at loven kun skal have virkning for aftaler, der er indgået efter lovens ikrafttræden. Hertil har vi følgende bemærkninger:

Kontrakter indgået før ikrafttræden

Vi finder, at der for så vidt angår de aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser, som ikke er omfattet af den gældende forbrugerftalerelevs § 25, og som ikke i øvrigt er omfattet af anden lovgivning om maksimale bindingsperioder, kan tænkes at kunne opstå situationer, hvor nogle forbrugere vil være bundet i urimeligt lang tid set i forhold til den nye bestemmelse.

Det er vores opfattelse, at det bør overvejes at lade den nye bestemmelse gælde for aftaler indgået inden lovens ikrafttræden eventuelt kombineret

FORBRUGEROMBUDSMANDEN
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Tlf. 32 66 90 00
Fax 32 66 90 46
CVR-nr. 10 29 48 19
forbrugerombudsmanden@fs.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**

Medlem af International
Consumer Protection &
Enforcement Network (ICPEN)
www.icpen.org

med en overgangsregel, således at der ikke hermed gøres et urimeligt indgreb i den erhvervsdrivendes rettigheder.

Kontrakter indgået før lovens ikrafttræden og forlænget efter lovens ikrafttræden

Det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at den nye bestemmelse i hvert fald også bør gælde for aftaler, som forlænges efter lovens ikrafttræden, således at disse aftaler efter højst 5 måneders løbetid regnet fra aftalens indgåelse kan opsiges med en måneds varsel til udgangen af en måned.

Man kan selvfølgelig både for så vidt angår aftaler indgået før lovens ikrafttræden samt aftaler indgået før og forlænget efter lovens ikrafttræden falde tilbage på generalklausulen i aftalelovens § 36, jf. § 38 c. Vi finder dog, at det vil være mest hensigtsmæssigt at løse problemet ved at indføre en generel regel, frem for at lade forbrugerne være henvist til at eventuelt at gå til Forbrugerklagenævnet, hvor der for hver enkelt sag skal foretages en konkret vurdering efter aftalelovens regler.

Opsigelsesvarsel:

Vi finder, at det bør fremgå mere klart og tydeligt direkte af den nye § 25 og ikke kun af bemærkningerne til bestemmelsen, at man efter en eventuel bindingsperiode til hver en tid kan opsiges sit abonnement med en måneds varsel til udgangen af en måned.

Bagatelgrænse

Hvis der indføres en bagatelgrænse, således at eventuelle sæsonprægede årsabonnementer eller lignende undtages fra bestemmelsen med den begrundelse, at det vil være meget ressourcekrævende at foretage opgørelsen af det resterende tilgodehavende midt i året, vil vi anbefale, at det præciseres, at bindingsperioden under ingen omstændigheder kan overstige 12 måneder.

Dette høringssvar vil blive lagt på Forbrugerombudsmandens hjemmeside www.forbrugerombudsmanden.dk.

Med venlig hilsen

Henrik Øe

Justitsministeriet Formueretskontoret
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

FORBRUGERKLAGENÆVNET

26. oktober 2007
Sag 100/1-1000 TMN/TMN

Høring af formanden for Forbrugerklagenævnet vedrørende ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Som svar på Justitsministeriets høring af 28. september 2007 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler skal jeg i min egenskab af formand for Forbrugerklagenævnet fremkomme med følgende bemærkninger:

Af de grunde der er nævnt af Justitsministeriet kan jeg støtte, at bindingsperioden og opsigelsesvarslet for løbende forbrugerkontrakter nedsættes.

Selvom der er tale om en ikke uvæsentlig nedsættelse af såvel bindingsperiode som opsigelsesvarsel, kan der forsat opstå situationer, hvor det efter en konkret vurdering vil være urimeligt at binde forbrugeren, hvorfor jeg kan tilslutte mig, at der forsat skal være mulighed for at tilsidesætte en aftale helt eller delvist efter reglerne i aftalelovens § 38c, jf. § 36.

Afslutningsvist vil jeg for så vidt en opsigelses virkning fra udgangen af en måned henlede Justitsministeriets opmærksomhed på bekendtgørelse nr. 1031 af 13. oktober 2006 om udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester § 13, stk. 1, nr. 2, hvoraf det fremgår, at opsigelse kan ske til enhver tid med varsel, der maksimalt kan fastsættes til 1 måned.

Med venlig hilsen

Margit Stassen
Formand for Forbrugerklagenævnet

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

26. oktober 2007

Høringssvar vedr. lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Danske Mediers Forum har med tak modtaget Justitsministeriets udkast til lovforslag vedrørende indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter.

Baggrund for lovforslaget

Det fremgår af høringsmaterialet, at lovforslaget er udarbejdet efter drøftelse med de berørte brancher og organisationer. Dette er dog en sandhed med modifikationer, idet det må konstateres, at hverken Danske Mediers Forum eller de af vores medlemmer, der berøres af lovændringen, er blevet hørt af Justitsministeriet.

Danske Mediers Forum finder det meget problematisk, at Justitsministeriet på den måde foretager en selektiv høring af de berørte brancher og organisationer. Sammenslutningen skal i den anledning understrege, at indgåelse af abonnementsaftaler af en vis varighed er en vigtig bestanddel af de trykte mediers salgsvirksomhed. Det er derfor også åbenbart, at den foreslåede ændring af opsigelsesvarslet fra tre til én måned er af betydning for de disse medier, der positivt er opregnet i § 25, stk. 2 i lov om visse forbrugeraftaler.

Lovforslagets § 25, stk. 1

Danske Mediers Forum har noteret, at lovforslagets formål er at indføre en generel regel, som medfører, at en forbruger kan opsiges en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med én måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået fem måneder efter aftalens indgåelse.

Danske Mediers Forum er principielt af den opfattelse, at korte bindingsperioder er til ugunst for de erhvervsdrivende, og at dette samtidig indsnævrer mulighederne for fordelagtige rabatordninger til gunst for forbrugerne, hvor prisen for abonnementet afhænger af kontraktens løbetid.

Henset til at lovforslaget imidlertid ikke medfører en reel ændring i den maksimale bindingsperiode, som i dag er gældende for abonnementsaftaler på dagblade, ugeblade og tidsskrifter, kan Danske Mediers Forum dog tilslutte sig forslaget om, at forbrugeren kan opsiges abonnementsaftalen, når der er gået fem måneder efter aftalens indgåelse.

For så vidt angår det foreslåede opsigelsesvarsel skal Danske Mediers Forum indledningsvis bemærke, at det af administrative og praktiske grunde er vigtigt, at mediernes

bladsalgsafdelinger har tilstrækkelig tid til at indrette sig på en opsigelse af et abonnement, herunder standsning af yderligere levering og opkrævninger til forbrugeren. Dette er særlig af betydning, når der er tale om opsigelser og derved afregninger midt i en måned frem for ved udgangen af en måned.

Uagtet at det nuværende opsigelsesvarsel giver de erhvervsdrivende bedre tid til at indrette sig på et skiftende kundegrundlag og de administrative opgaver, der er forbundet hermed, kan Danske Mediers Forum acceptere den foreslåede ændring af opsigelsesvarslet fra tre til en måned. Det er dog en væsentlig forudsætning herfor, at abonnementsaftalen skal opsiges med virkning til udgangen af den kommende måned.

Andre bemærkninger

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at ordlyden i § 25, stk. 1 ikke udelukker, at forbrugeren i konkrete tilfælde vil kunne påberåbe sig generalklausulen i aftalelovens § 36, jf. § 38 c, som grundlag for tilsidesættelse af en bestemmelse om en vis uopsigelighed, uanset at aftalen er forenelig med den foreslåede opsigelsesadgang efter § 25.

Danske Mediers Forum har forståelse for, at der i enkelte tilfælde kan opstå særlige omstændigheder, hvor en fastholdelse af et abonnement kan forekomme urimeligt, hvilket hverken forbrugeren eller den erhvervsdrivende kan være tjent med. Danske Mediers Forum skal dog understrege, at anvendelsen af aftalelovens regler om urimelige aftaler må betragtes som værende en ganske snæver undtagelse, idet den i modsat fald ville kunne underminere forbrugerftalelovens regler om uopsigelige bindingsperioder.

Endelig skal Danske Mediers Forum bifalde, at det i bemærkningerne til lovforslaget klart fremgår, at bestemmelsen i lov om visse forbrugerftaler § 26 om tilbagebetaling af for meget erlagt betaling, tilgodeser såvel forbrugeren som den erhvervsdrivende. Det ville i den forbindelse være i strid med den almindelige retsbevidsthed, såfremt særlige tilbud om gunstige rabatordninger, der netop er betinget af en længere abonnementsperiode, kunne gøres til genstand for urimelig spekulation i hurtig opsigelse fra forbrugers side. I disse tilfælde hvor forbrugeren bryder aftalen om bindingsperioden, bør den erhvervsdrivende – i medfør af § 26 – have mulighed for at modregne den særlige gunstige rabat på de aviser, som forbrugeren allerede har modtaget.

Danske Mediers Forum står naturligvis til rådighed, såfremt Justitsministeriet ønsker ovenstående uddybet. Henvendelse herom kan rettes til konsulent, cand. jur. Christina Moshøj på tlf. 33 97 40 00 eller e-mail cm@danskedagblade.dk.

Med venlig hilsen

Danske Mediers Forum

Ebbe Dal
Adm. Direktør, DDF

Christian Kierkegaard
Direktør, Dansk Fagpresse

**Registrerede
Revisorer
FRR**

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Kontorchef Lennart Houmann

Pr. e-mail: jm@jm.dk

22. oktober 2007

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter)

Tak for muligheden for at kommentere lovforslaget.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Michael Rugaard
erhvervspolitisk chef

AKT.NR. 37

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. Mdt.
30 OKT. 2007

Att.: Johan Kristian Legarth

Glostrup, den 22. oktober 2007
dw/dw

Forslag til ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Canal Digital Danmark A/S (herefter CD) takker mange gange for muligheden for at kommentere forslaget om ændring af lov om visse forbrugeraftaler.

Som bekendt driver CD virksomhed indenfor afsætning og distribution af tv-kanaler, såvel til private husstande med egen parabol ("DTH") som til antenneforeninger ("SMATV") som viderelicensor af tv-kanalerne. CD kontrollerer ingen tv-kanaler og er således en kanal-uafhængig distributør, som ikke har bestemmende indflydelse på programindhold eller sammensætning af programmer på de enkelte tv-kanaler.

CD udbyder tre pakker på DTH markedet; Local, Family og Family med Canal+ TOTAL. De enkelte pakker udbydes for 6 eller 12 måneder. For at en kunde kan modtage signal fra CD, kræver det, at kunden har opsat en parabolantenne, og at kunden har en digital modtager.

CD giver kunden mulighed for selv at købe en modtager eller at leje/låne en modtager gennem CD, hvilket koster kr. 59,00 pr. måned ved abonnement på Local-pakken og er gratis på de andre to pakker. Hvis kunden vælger at købe sit eget hardware, giver CD et tilskud på kr. 1150,00 ved et 12 måneders abonnement og kr. 575,00 ved et 6 måneders abonnement. Derudover skal kunden som nævnt have en parabolantenne, en sådan antenne koster normalt kr. 795,00. Parabolantennen skal også installeres, hvilket normalt koster kr. 995,00. Når kunden vælger en leje/låne løsning, får kunderne indtil 30. november 2007 både parabol og installation for kr. 10,00 ved et 12 måneders abonnement. Efter denne periode skal kunden selv betale for installation.

Det vil sige, at som situationen er i dag, er forskellen på at tegne et abonnement på 6 måneder eller 12 måneder op til kr. 1205,00. Denne forskel skyldes naturligvis, at dækningsbidraget på et abonnement på 6 måneder ikke er stort nok til at dække omkostningerne. På grund af tilskuddet tjener CD rent faktisk flere penge på, at

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 7002 - 0007

kunderne tegner et 6 måneders abonnement end et 12 måneders abonnement. Efter periodernes udløb er indtjeningen nøjagtig ens.

Startomkostningerne for den enkelte kunde er, som det fremgår, meget store. Det betyder, at startomkostningerne kan være en "deal breaker", som afholder kunderne fra overhovedet at bevæge sig ind på dette marked. Dette er grunden til, at CD tilbyder et 12 måneders abonnement med så stort et tilskud, selv om det klart er mere rentabelt for CD med et 6 måneders abonnement. Hvis ikke CD har denne mulighed, vil det være svært at konkurrere med f.eks. kabel-tv, idet der her ikke er samme opstartsomkostninger.

Det viser sig også, at over 90 % af alle CD's kunder har valgt et 12 måneders abonnement.

For at sikre at kunderne er tilfredse, har CD en 2 måneders tilfredshedsgaranti. Det betyder, at hvis kunden ikke er tilfreds, kan kunden opsige aftalen med det samme uden at det har kostet kunden noget. CD betaler endda for returneringsomkostningerne. Denne tilfredshedsgaranti har CD tilbudt kunderne i over 2 år.

For at opsummere må det fastslås, at CD ser det som en absolut nødvendighed at kunne tilbyde 12 måneders abonnementer, idet der ellers er stor risiko for, at kunderne finder, at det er for stor en omkostning at blive kunde. Dette illustreres også med alt tydelighed af, at kunderne stort set alle vælger at blive kunder i 12 måneder. Sammenholdt med tilfredshedsgarantien ser CD ikke, at kunden løber nogen som helst risiko for at blive bundet længere end kunden har lyst til.

For at vurdere hvordan kunderne og forhandlerne opfatter dette, har CD sammen med Viasat A/S bedt Gallup undersøge, hvordan bindingsperioder bliver opfattet. Disse to undersøgelser er vedlagt, og CD vil gerne fremhæve følgende:

Som det fremgår af undersøgelsen af forhandlerne kan man se af Q2, at 94 % af kunderne ikke opfatter det som et problem, at der er 12 måneders binding. Det fremgår af Q4, at der kun er 12 %, som ikke benytter sig af tilbudet om 12 måneders binding – selv om dette er et lille tal, illustrerer det samtidig, at kunderne er i stand til at forholde sig kritisk til tilbudet, og at kunderne tager imod tilbudet med åbne øjne. Forhandlerne, som lever af at sælge til forbrugerne, oplyser i Q6, at det kunderne efterspørger, er lange bindingsperioder, idet det giver et mere attraktivt tilbud. Af Q7 fremgår det ligeledes, at mindre end 10 % af kunderne er utilfredse med 12 måneders binding. Hertil skal bemærkes, at forhandlerne kunne forøge indtjeningen, såfremt kunderne konstant skiftede udbyder.

Undersøgelsen af kunderne hos Viasat A/S og CD er meget interessant. Q3 viser for begge selskaber, at der stort set ikke er nogen problemer med 12 måneders binding. Samtidig fremgår det helt klart af Q5 og Q6, at netop muligheden for 12 måneders

binding har en stor indflydelse på, om et abonnement blev tegnet. For CD er det 30 % af kunderne, som anser det som usandsynligt eller meget usandsynligt, at de var blevet kunder, hvis de selv skulle have betalt for udstyret. Dette understøtter det faktum, at kunderne anser de høje opstartsomkostninger som en "deal breaker".

Generelle kommentarer til forslaget

Hele grundideen med forslaget er at gøre det enklere at være forbruger. Dette er et meget sympatisk udgangspunkt, og det er et formål som til fulde deles af CD. Problemet med forslaget er blot, at det måske bliver enklere at blive forbruger, men det afskærer også forbrugeren for at få nogle væsentlige tilskud og rabatter. Populært sagt kan man sige, at de almindelige forbrugere bliver begrænset og går glip af gode tilbud, fordi man ønsker at beskytte en minoritet. Dette strider mod en anden grundtanke bag forslaget, nemlig at forbrugerne ikke skulle afskæres fra gode tilbud. Det er korrekt, at forbrugeren ikke vil kunne vælge frit hele tiden (hvis kunden har valgt at binde sig i 12 måneder), til gengæld vil kunden kunne vælge mellem bedre tilbud.

Argumentet fra tidligere Folketingsdebatter om netop dette emne har netop også lagt vægt på, at det er uklogt at afskære forbrugerne fra gode tilbud.

Afvejningen i lovforslaget fremstår som; forenkling kontra fordele for forbrugerne, men er det virkelig den eneste vej frem og er det rigtigt? CD anerkender, at forbrugerne skal have mulighed for at undgå lange bindinger, men hvorfor skal forbrugerne afskæres fra at tage et bevidst valg, og dermed drage fordel af dette. Det er CD's opfattelse, at det er muligt at opnå begge mål.

Grundlæggende virker det som om, at forslaget og kommentarerne fra forbrugerombudsmanden har været fokuseret på enkelte områder. Specielt teleområdet, hvor der kan være gode grunde til at indføre kortere bindingsperioder. Problemet er blot, at dette forslag er en generel regel, og der bliver ikke taget hensyn til hvert enkelt områdes individuelle karakteristika.

Man kan ikke sammenligne f.eks. teleområdet med betalings-tv. Telemarkedet er skruet sammen på en måde, så der for eksempel er flere udbydere, der sælger adgang til det samme kobber, som alle lejer sig ind på. Inden for betalings-tv er der helt andre forhold, som gør sig gældende, er der ingen kunder, er der ingen indtjening, men fortsat fast omkostninger til anlægsaktiver. Helt modsat telebranchen. En anden forskel på telebranchen og betalings-tv branchen er, at prisen er fast, og at den samlede årlige udgift oplyses til kunden, inden han skriver under.

Det er logisk, at øget mobilitet vil øge konkurrencen, men det er ikke ensbetydende med, at det vil betyde lavere priser for kunderne, idet der jo så vil være en stor økonomisk risiko for udbyderne i brancher med høje omkostninger til anlægsaktiver,

hvilket kan betyde, at kun nogle få vil kunne overleve. Det vil på længere sigt føre til mindre konkurrence. I forhold til konkurrenceargumentet anføres det også, at startomkostningerne, når de bliver fordelt ud over en bindingsperiode, i stedet for at blive betalt til at starte med, fører til højere priser efter bindingsperioden. Dette er en generalisering, og CD's priser er et eksempel på, at det ikke er korrekt. CD tjener faktisk flere penge på de korte bindinger, men de er heller ikke så attraktive for kunderne.

Et aspekt som bør medtages er, at det er omkostningskrævende, når kunder skifter udbyder. Opsigelse eller tegning af nyt abonnement kræver administration og håndtering af hardware. Dette medfører en kort gevinst for de kunder, der "shopper rundt", mens det betyder, at de trofaste kunder må betale mere.

Det virker som om, at man har lagt til grund, at forbrugerne ikke skal kunne bindes af langvarige kontrakter, som de har svært ved at overskue konsekvenserne af. Dette scenario passer på ingen måde på betalings-tv, som alligevel nævnes som en af de brancher, som bør inkluderes. At købe adgang til tv er ikke uigennemskueligt for den almindelige forbruger, det er kendte tv-kanaler, man får tilgang til, og man kan se på programoversigterne, hvad der sendes. Det er heller ikke sådan, at priserne ændrer sig afhængigt af forbrug, man har betalt for en adgang, og så kan man frit benytte den.

Den tilfredshedsgaranti på to måneder, som CD har indført, bliver kun anvendt af ca. 1 % af kunderne, hvilket med alt tydelighed understreger, at kunderne er klar over, hvilket produkt de erhverver. I modsat fald havde CD aldrig haft råd til at gøre det, idet det koster mere end kr. 2.000,00 pr. kunde, som benytter sig af dette tilbud. Tesen om at kunderne ikke kan overskue produkterne fra CD og betalings-tv generelt, må derfor afvises.

Forslaget om 6 måneder favoritiserer selskaber med store likvider, idet det øger risikoen for opsigelser, det vil gøre det sværere for mindre selskaber at komme ind på markedet. Længere aftaler vil alt andet lige, fastholde forbrugeren i længere tid, men det vil ikke være noget problem at konkurrere som nyetableret, idet man bedre vil kunne regne sin business case hjem.

Endnu et argument, som fremføres, er, at det skal være muligt for forbrugeren at komme ud af aftaler, såfremt forbrugeren forudsætninger ændrer sig. De muligheder har forbrugeren allerede i dag, bl.a. henvises der i bemærkningerne direkte til konkrete sager om ophævelse af bindingsperioder. Når denne ret/mulighed eksisterer i dag, hvorfor skal den så bruges som argument til en sænkelse af bindingsperiodens løbetid til ugunst for forbrugere uden ændrede forudsætninger.

Det faktum, at der rent faktisk er regler, som gælder til beskyttelse for forbrugere, bl.a. aftalelovens §§ 36 og 38 c, bliver negligeret, og det til trods for at der er en omfattende domspraksis, der rent faktisk viser, at de meget få forbrugere, som er

blevet "fanget", rent faktisk kunne komme ud af aftalerne. Det er derfor overordentligt svært at se behovet for denne opstramning.

At man nu på teleområdet diskuterer muligheden for at forlænge abonnementstiden til 12 måneder fra 6 måneder, forekommer paradoksalt og er blot med til at understrege, at der mangler en rød tråd i hele dette scenario.

Endeligt virker det umotiveret, at Danmark skal gå enegang på dette område. Dette er et oplagt område for harmonisering inden for EU, og det niveau, der lægges op til, er langt fra det niveau, som er i andre EU lande og vores nærmeste naboer, Norge og Sverige, hvor reglerne tilsiger maksimalt 24 måneder. Danmark er en del af det indre marked, og reglerne bør også afspejle dette.

Sammenfatning

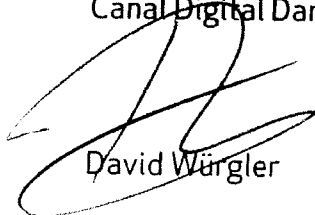
Det er CD's opfattelse, at forbrugerbeskyttelse er godt, men at det ikke bør gennemføres på en måde, så forbrugerne bliver frataget deres frie valg og muligheden for at indgå en god aftale til gavn for både forbrugere og erhvervsliv.

En generel regel på dette område forudsætter, at der grundlæggende er tale om samme typer forhold i de berørte brancher. Denne forudsætning er ikke til stede, idet de berørte brancher er præget af store forskelle. Dette vil medføre et stort behov for regulering, og i det hele taget bør denne type af lovgivning ikke indføres i Danmark alene, men derimod som et led i en harmonisering gennem EU.

Af de undersøgelser, som CD har foretaget, fremgår det, at forbrugerne er tilfredse med at være bundet i 12 måneder, idet det giver dem en økonomisk fordel. CD forstår derfor, at der indføres en regel om, at det altid skal være muligt at tegne aftaler med en bindingsperiode på maksimalt 6 måneder, men at man ikke afskærer forbrugerne fra at indgå aftaler med større rabat grundet længere bindingsperiode.

CD står naturligvis til rådighed såfremt ovennævnte skulle give anledning til spørgsmål eller såfremt enkelte punkter ønskes uddybet.

Venlig hilsen
Canal Digital Danmark A/S

David Würgler

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Johan Kristian Legarth
Slotsholmsgade 10
1216 København K

d. 26. oktober 2007

HØRINGSSVAR OM ÆNDRING AF FORBRUGERAFTALELOVENS § 25

Indledning

Viasat A/S har modtaget Justitsministeriets udkast til lovforslag om ændring af forbrugeraftaleloven "Udkastet" med anmodning om en udtalelse vedr. Viasats holdning til ændringen. Fra Justitsministeriets side lægges der op, at der i forhold til forbrugeraftaler indføres en generel regel om bindingsperioder og opsigelsesvarsler. Det bliver foreslået, at loven træder i kraft den 1. juli 2008. Viasat er af den klare opfattelse, at Udkastet ikke bør gennemføres med sit nuværende indhold.

Viasat betragter lovindgrebet som skadeligt og argumenterer i det efterfølgende for dette synspunkt. Der synes at være et fornuftigt alternativ til den nuværende lovændring, som balancerer ønsket om en yderligere forbrugerbeskyttelse, uden at virkemidlerne stilles betragteligt dårligere med konsekvens for konkurrencen, udbuddet og prisen. Anbefalingen tager udgangspunkt i, at forbrugerne garanteres valgfrihed, hvilket er i overensstemmelse med hvad de rent faktisk ønsker.

Kort resume

Viasat har følgende betragtninger i forhold til, hvorfor lovændringen vil have skadelig virkning for forbrugerne og konkurrencen.

1. Forbrugeren vil opleve prisstigning

Den foreslåede ændring er ubalanceret og tager absolut ikke højde for særlige markedsforhold. En kortere abonnementsperiode vil tvinge Viasat til at ændre sine TV-abonnementer. Det vil ikke være muligt at tilbyde samme favorable tilbud, og det vil have negative konsekvenser for prisen. Forbrugeren vil ikke få dækket startomkostningerne som digital parabolmodtager, parabolen eller installationen og må acceptere en højere månedlig abonnementspris.

2. Lovændringen skader valgfriheden

Ønsket om forbrugerbeskyttelse ender med at indskrænke forbrugernes valgfrihed. Kan man reelt tale om, at alle forbrugere i alle typer af kontraktforhold er så dårligt stillet, at der skal indføres en så restriktiv beskyttelse, som Udkastet lægger op til. Under alle omstændigheder lader det til, at man er villig til at foretage indgriben både i aftalefriheden og den personlige valgfrihed på baggrund af lavest fællesnævner, selvom det får negative konsekvenser for alle

forbrugere. En Gallup-undersøgelse, som Viasat og Canal Digital har fået udarbejdet med udgangspunkt i de to virksomheders kunder og forhandlere om oplevelsen af bindingsperioder bekræfter, at bindinger ikke udgør et problem. Dette skal også ses i relation til, at aftalerne på TV-markedet prismæssigt er langt mere overskuelige sammenlignet med andre typer af brancher, hvor den enkelte forbruger kan være usikker på prisudviklingen fra måned til måned.

3. Konkurrencen mindskes med lovændringen

En kortere bindingsperiode vil efter Viasats opfattelse mindske konkurrencen, fordi det vil være sværere for en ny aktør at få fodfæste på markedet. Dertil er det meget betænkeligt og utrolig uheldigt, at man forsøger at ændre lovgivningen på nuværende tidspunkt med ikrafttræden i midten af 2008, når man fra politisk side skal finde en gatekeeper til DTT-nettet i starten af 2008. Nye abonnementsregler vil naturligvis give gatekeeperen ændrede forretningsbetingelserne, der ikke er taget højde for, og som vil få betydning for forretningsmodellen. Det vil medføre en ting: Højere priser til skade for de forbrugere, der skal over til den digitale TV-verden. Desuden kan tilføjes, at Udkastet lægger op til en regulering helt ude af trit med den regulering, der findes i blandt andet vores nabolande Norge, Sverige og Tyskland.

4. En måneds opsigelse

Udkastet dikterer yderligere et ønske om, at virksomheder kun må have et krav om en måneds opsigelse. For det første synes det voldsomt at vælge en regulering af markedet, der for kunderne ikke udgør som et problem. Viasat registrerer alle kundeklager, og kunderne oplever ikke, at opsigelsesvarslets længde er noget problem. Dertil skal tilføjes, at Viasat i dag har 3 mdr. opsigelse. Det er ikke rimeligt at kræve 1 måneds opsigelse på TV-markedet taget i betragtning, at virksomheden garanterer kanaler og indhold langt frem i tiden. Visse rettigheder og dermed programindhold er garanteret i 5 år.

5. Anbefaling - valgfrihed

Viasat anbefaler, at man fra Justitsministeriets side overvejer muligheden for at balancere ønsket om forbrugerbeskyttelse med valgfriheden - til glæde for konkurrencen og dermed også forbrugeren. Dette ville betyde, at lovændringen angiver en abonnementsminimumsperiode på 6 mdr – men at virksomhederne, foruden tilbud om 6 mdr. til forbrugerne, er frit stillet til at give den enkelte forbruger tilbud om en længere bindingsperiode til gengæld for en kompensation. Dertil er en måneds opsigelse en fuldstændig unødvendig regulering. Opsigelsesvarslet udgør ikke et problem for forbrugerne.

Ad 1. Forbrugeren vil opleve prisstigning

Justitsministeriets motivation for at indføre en generel regel om maksimal bindingsperiode er først og fremmest at skabe en klarere retstilstand for både forbrugere og de erhvervsdrivende, samtidig med at man vil sikre mobiliteten på markedet til gavn for konkurrencen (Udkastets s. 13 og 15). Efter Viasats opfattelse ville dette absolut ikke finde sted. Med gode intentioner om forbrugerbeskyttelse og mere konkurrence til glæde for forbrugeren, ender man med det modsatte.

Ændringen vil tvinge Viasat til at ændre sine tilbud og priser

Der er helt afgjort flere problematiske forhold, hvis bindingsreglen kommer til at gælde TV-markedet. Abonnementsordninger, som de Viasats tilbyder, indebærer, at kunden indgår en abonnementsaftale om en række TV-kanaler. Kunden køber samtidig en modtagerboks og lejer et dekoderkort. Vedkommende kan frit vælge mellem at tegne et abonnement med en varighed på 6 eller 12 mdr. Et 6 mdrs. abonnement er dyrere i månedlig ydelse, og udgiften til modtagerboksen er højere. I forbindelse med kampagnetilbud tilbyder Viasat modtagerboksen og installationen for 0 kr. ved tegning af et Guld-abonnement.

I betænkning nr. 1440/2004 pegede udvalget på, at man, i det omfang man afskærer parterne fra at aftale bindingsperioder på over 3 eller 6 mdr., samtidig indsnævrer mulighederne for gunstige rabatordninger for forbrugeren, fx hvor den erhvervsdrivende udbyder abonnementsordninger til forskellige priser afhængigt af kontraktens løbetid. Viasat mener, at der er et behov for at opretholde forskellige abonnementsformer for fortsat at kunne imødekomme forskelle i forbrugernes efterspørgsel. Viasat har netop fastsat abonnementsordninger, der er baseret på en gradueret startudgift fra kundens side i en nødvendig modtagerboks samt i en differentieret abonnementsydelse, alt efter om kunden vælger en kort (mindst 6 mdrs.) eller længere (mindst 12 mdrs.) abonnementsperiode.

Et eksempel:

En kunde, der vælger et 12 mdrs. abonnement på Viasats Guldpakke, skal hverken betale for parabolmodtageren eller installationen til en værdi af 2000 kr. Den månedlige abonnementsafgift for de første 12 mdr. er 159 kr. Kunden betaler derudover for kortleje, der i første halvår beløber sig til 390 kr. og derefter 389 kr. For 6 mdrs. abonnement skal kunden betale alle startomkostninger, en månedlig abonnementspris på 319 kr., et halvårligt kortleje på 990 kr. samt en startafgift på 195 kr. Det vil sige, at der ved 12 mdrs. abonnement er en halvårlig besparelse på 3755 kr.¹

Årsagen til disse væsentlige prisforskelle er de fordele, som Viasat opnår ved at have den større grad af forudsigelighed i sin abonnementsportefølje, som 12 mdrs. abonnementsperioder muliggør. 12 mdrs. aftale mellem kunden og Viasat giver naturligt 12 mdrs. indtjening, der er med til at dække de startomkostninger, som kunden har i forhold til at få adgang til Viasats mange TV-kanaler. Hvis abonnementsperioden reduceres til det halve, skal det resterende, som forbrugeren ikke dækker, påføres resten af kundeporteføljen, hvilket på ingen måde synes rimeligt.

Viasat tager afstand fra Forbrugerombudsmandens synspunkt angivet i Udkastet, s. 13, hvorefter spørgsmålet om priser *"først og fremmest beror på, om der er en tilstrækkeligt velfungerende konkurrence, og at den rabat, som ifølge betænkning 1440/2004 kunne tænkes at komme forbrugeren til gode i forbindelse med længere bindingsperioder, også forekommer på områder med kortere bindingsperioder, f.eks. teleområdet."*

¹ Fra 1. november, hvor Viasat lancerer en nye pakkestruktur, vil et tilbud på samtlige TV-pakker, ved 12 mdrs. abonnement være 164 kr. om måneden (tilsvarende uden betaling af parabolmodtager eller installation). Ved 6 mdrs. abonnement er prisen 329 kr., hvor kunden derudover betaler et halvårligt kortleje på 990 kr. samt en startafgift på 195 kr. og både parabolmodtager samt installation. 12 mdrs. abonnement giver halvårligt besparelse på 3755,5 kr.

En lovgivningsmæssig fastsættelse af en generel maksimal bindingsperiode på 6 mdr. vil indebære, at Viasat vil være tvunget til at ændre sine nuværende abonnementsstilbud og dermed også den prissætning, der anvendes i dag. De fordele for forbrugerne, der i dag eksisterer i form af lave startudgifter, vil ikke kunne opretholdes, og forbrugerne vil opleve en forringelse af valgmulighederne mellem forskellige abonnementer samt en fordyrelse af abonnementspriserne.

HTS Handel, Transport og Service, Dansk Erhverv, Sikkerhedsbranchen og Branchen Forbrugerelektronik har over for Justitsministeriet tilkendegivet, at fastlæggelse af en kortere længste bindingsperiode, som den foreslåede, må forventes at ville føre til højere priser for forbrugerne på en række af de løbende ydelser, der vil blive omfattet af forslaget. Der henvises til Udkastets s. 13, hvor det anføres, at der som konsekvenser af en fastlæggelse af en kort længste bindingsperiode vil opstå en mindre grad af sikkerhed for det fremtidige kundegrundlag, en ringere mulighed for at fordele startomkostninger ud over en længere periode samt øgede administrative omkostninger. Disse negative konsekvenser for de erhvervsdrivende vil ifølge brancheorganisationerne give sig udslag i en ændret prisfastsættelse til skade for forbrugerne.

Den foreslåede generelle regulering vil være skadelig for forbrugere på TV-markedet

Ved indførelsen af den oprindelige forbrugeraftalelovs § 14 (§ 25 i den nugældende lov) fandt man det rigtigst ikke at medtage aftaler om leje af løsøre under opsigelsesreglen med den begrundelse, at lejen ofte fastsættes under hensyn til kontraktens løbetid. Samme hensyn var fremme i betænkning nr. 1440/2004 om revision af forbrugeraftaleloven, hvor det om indførelsen af en generel maksimal bindingsperiode blandt andet blev anført:

"Reglen kunne også komme til at omfatte ydelser, som udvalget ikke på forhånd kan forudse, og hvor det måske ikke ville være rimeligt at fastsætte en maksimal bindingsperiode på under et år."

Viasat og andre TV-distributionsselskaber konkurrerer om at opnå retten til at distribuere TV-kanaler. Konkurrencen er hård i Danmark, som tilfældet er det i andre europæiske lande. Grundlaget for sammensætningen af Viasats forskellige pakker af TV-kanaler skabes navnlig ved forhandlinger med de enkelte udbydere af TV-programmer. Viasats abonnementsportefølje er i denne forbindelse et centralt parameter for prisfastsættelsen og for programudbydernes interesse i overhovedet at indgå aftale med Viasat.

Det er afgørende for at opnå en aftale med tv-programudbydere, og for Viasat at udbyde et for kunderne efterspurgt produkt, at Viasat løbende kan beregne den omtrentlige størrelse af den samlede abonnementsportefølje. Bindingsperioderne bidrager i den forbindelse væsentligt til, at Viasat med en stærk forhandlingsposition kan opnå kvalitet i sammensætningen af TV-kanaler til fordelagtige priser for kunderne. Som eksempel kan nævnes, at Viasat har indgået en aftale med Divisionsforeningen om visning af fodbold, der løber frem til 2013, og at Divisionsforeningen lagde stor vægt på, at Viasats kundekreds er stor og stabil.

Forbrugerklagenævnets afgørelser burde ikke gælde for abonnementsordninger på TV-markedet

De hensyn, der var fremme i navnlig betænkning nr. 1440/2004, og som førte til, at der ikke blev fastsat en generel maksimal bindingsperiode, gør sig fortsat gældende, og omfatter i dag i

særdeleshed abonnementsordninger som Viasats - ikke mindst i forhold til de ovennævnte markedsforhold, som Viasat og andre TV-distributionsselskaber er underlagt. I Udkastet er blandt andet henvist til Forbrugerklagenævnets afgørelser vedrørende medlemskab af motionscentre og til aftaler vedrørende leje af hårde hvidevarer. Sådanne abonnementsordninger kan ikke på nogen måde sammenlignes med abonnementsordninger som Viasats.

For det første gør de ovennævnte særlige markedsforhold, som Viasat og andre TV-distributionsselskaber er underlagt, sig på ingen måde gældende for de tjenesteydere, der var involveret i de nævnte afgørelser. For det andet er ingen af disse tjenesteyderes abonnemeter baseret på en kombination af en abonnementsaftale og en startudgift fra kundens side i køb af løsøre. Derfor er der heller ikke tale om, at der ved fastsættelsen af abonnementsydelsen og abonnementsperioden skal sikres tjenesteyderen en rimelig mulighed for at opnå forrentning af den investering, der er gjort i kundeforholdet.

Afgørelserne kan ikke anvendes som grundlag for at indføre en generel lovgivningsmæssigt fastsat maksimal bindingsperiode, som vil hindre, at der kan tages hensyn til særlige markedsforhold som de ovenfor nævnte eller til forbrugerefterspørgslen efter differentierede og prisfordelagtige abonnementsordninger.

Ad 2.: Overdreven forbrugerbeskyttelse kontra valgfrihed og lave priser

Forbrugeraftaler optræder på tværs af brancher. Der findes et utal af abonnementsordninger/forbrugeraftaler, som adskiller sig væsentligt i både form og indhold, og i forhold til den situation forbrugeren befinder sig i, når der skal indgås en aftale. Justitsministeriet påpeger i bemærkningerne til lovforslaget, at "forslaget skal medvirke til at sikre, at forbrugere ikke bindes af langvarige kontrakter, som man på tidspunktet for aftalens indgåelse kun vanskeligt kan overskue konsekvenserne af". Her skal pointeres, at graden af overskuelighed i forhold til en given aftale afhænger af flere forhold:

1: Hvordan abonnementet er sat sammen med hensyn til pris kontra abonnementsperioden. Her er det værd at bemærke, at nogle typer af abonnemeter rent prismæssigt varierer betragteligt fra måned til måned, hvorfor forbrugeren måske kan have svært ved helt at overskue, hvad man har bundet sig til

2: Den enkelte forbrugers evne til at overskue sit liv. Nogle kan måske have svært ved at overskue langvarige perioder, der i Justitsministeriets opfattelse må være over 6 mdr. Spørgsmålet er, om disse mennesker overhovedet kan overskue en måned frem, hvilket ville betyde, at man helt burde forbyde abonnemeter. Uagtet dette skal en forbruger i sin tilværelse forholde sig til en række forhold og indgå kontrakter, der rækker langt frem i tiden. Avis- og teleområdet er et forhold, men i relation til pensioner skal den enkelte give et bud på, hvordan vedkommende skal have udbetalt sin pension. Og i forhold til banklån er forbrugeren også stillet i en situation, hvor vedkommende skal tage stilling til, hvordan der skal afdrages på lånet. Skulle ideen om forbrugerbeskyttelse i samme grad implementeres, burde sådanne aftaler ikke kunne indgås.

Viasats kunder foretager ikke et impuls køb og kender betingelserne for deres aftale

Viasats kunder er i gennemsnit 45 år gamle, når de første gang vælger at indgå en abonnementsaftale med Viasat. Der er tale om personer i egen husstand, som står over for et valg, der er gennemtænkt, da det omfatter TV-underholdning for hele husstanden. Der er afgjort ikke tale om et impuls køb, men et køb der overvejes grundigt og ofte med deltagelse af flere familiemedlemmer.

På parabolmarkedet kender kunden helt præcist de samlede omkostninger pr. måned og år. Det vil sige, at kunden præcist ved, hvad han/hun forpligter sig til. Der er afgørende forskelligt fra eksempelvis mobilbranchen, hvor kunden kun kender mindsteprisen, hvilket langt fra giver et objektivt billede af kundens reelle omkostning i bindingsperioden. På toppen af mindsteprisen på mobiltelefoni - der typisk kun dækker mobiltelefon og abonnement - kommer f.eks. minutforbrug – evt. fordelt på mobil, fastnet og udland (hvis dele af dette ikke er inkluderet i mindsteprisen), omkaldsafgifter og evt. samtalestarter, minimumsforbrug – enten i kroner eller minutter, tillægspakker, roamingafgifter, SMS, Premium SMS, HSD, etc. Det giver derfor god mening, at bindingsperioden i mobilbranchen er reduceret ift. TV-branchen, da mobilprodukter er væsentligt mere komplekse og uoverskuelige at vurdere for kunden.

Bindingsperioden er ikke noget problem for forbrugeren ifølge Gallup-undersøgelse

Mere end 90 % af Viasats kunder vælger 12 mdrs. binding men kan vælge 6 mdr. i stedet. Hvis bindingsperioden var et problem, ville de nok vælge en anden løsning, selvom det betød, at de ikke kunne gøre brug af de samme pristilbud. Dette bekræftes af en Gallup-undersøgelse, som Viasat og Canal Digital har foretaget. Undersøgelsen omfatter virksomhedernes kunder, der i øjeblikket er i en 12 mdrs. binding, samt 100 af de forhandlere, som sælger Viasat og Canal Digitals TV-pakker. I undersøgelseerne bliver det bekræftet, at kunderne ikke betragter det som et problem og gerne vil binde sig for at blive kompenseret på anden vis.²

Kunderne:

"Da du sagde ja til Viasats tilbud på Guldpakken, synes du, at det var i orden, at du til gengæld for, at Viasat gav dig en parabolmodtager og fri installation, skulle acceptere en 12 måneders binding"

- a. 76 % svarede ja

"I den periode, du har haft Viasat Guldpakken, har du da på noget tidspunkt oplevet det som et problem, at du var bundet til dit abonnement og ikke kunne opsige det?"

- a. 92 % svarede nej

Forhandlerne:

"Er det din opfattelse, at kunderne generelt syntes, at de 12 måneders binding er et problem for dem ved indgåelsen af aftalen?"

- a. 94 % svarede nej

I undersøgelsen blev der ligeledes spurgt, om hvad kunderne helst vil have. De vil helst have længere binding til gengæld for en kompensation i forhold til startudgifterne.

² Gallup - undersøgelsen er vedlagt som bilag

Kunderne

Hvis det var muligt at vælge mellem et abonnement med en bindingsperiode på 12 måneder og et abonnement med en bindingsperiode på 6 måneder, hvor du til gengæld selv skulle betale for parabolmodtager og installation, og en højere månedlig abonnementspris, hvor sandsynligt er det så at du ville vælge 12 måneders bindingsperiode?

a. Meget sandsynligt	43%
b: Sandsynligt	26%
c: Hverken/eller	11%
d: Usandsynligt	7%
e: Meget usandsynligt	13%

Hvis du selv skulle have betalt for din parabolmodtager og installation til en værdi af ca. 2000 kr., men til gengæld kun havde 6 måneders binding, hvor sandsynligt er det så, at du ville have benyttet dig af tilbuddet fra Viasat?

a. Meget sandsynligt	24%
b: Sandsynligt	23%
c: Hverken/eller	18%
d: Usandsynligt	23%
e: Meget usandsynligt	12%

Forhandlerne

2. "Med din erfaring fra salg af satellit TV-pakker, hvilke af følgende bindingsperioder tror du, kunderne helst vil have?"

- b. 12 mdr. binding med de start- og abonnementsafgifter som i dag (75% af kunderne svarede ja).
- c. Mere end 12 mdr. binding men lavere start- og abonnementsafgifter end i dag (19 % af kunderne svarede ja)
- d. Mindre end 12 mdr. binding med markant højere startomkostninger og lidt højere abonnementsafgifter (6 % af kunderne)

Viasat oplever ingen kundeklager vedr. 12 mdrs. binding

Ovenstående svar må bekræfte, at kunder ikke betragter bindingsperioden som et problem, når de er i binding. Det forhold bekræftes også i antallet af kundeklager. Viasat registrerer alle kundeklager, som rettes til virksomheden. Efter det blev pålagt Viasat i Sø - og Handelsrettens dom af 15. juni 2005, at virksomheden ikke måtte have løbende abonnementer, og Viasat af egen fri vilje valgte at ændre sine opsigelsesvarsler, så kunden kan opsiges med løbende måned + 3 mdr., er antallet af klager vedr. bindingsperioder og opsigelsesvarsler faldet betragteligt (i perioden 2003-2005 havde Viasat ca. 500 klager). Viasat har i 2007 kun modtaget fem klager vedrørende aftalens opsigelsesvilkår, hvor ingen har omhandlet 12 mdr. binding. Hvis forbrugerne fandt betingelserne urimelige, ville det resultere i langt flere klager, end hvad tilfældet er.

Indgriben i aftalefriheden

Efter Viasats mening vil den foreslåede ændring af forbrugeraftaleloven betyde en alt for generel og unuanceret regulering, som ikke med rimelighed kan begrundes i et behov for at beskytte forbrugerne. Det udgangspunkt, som nødvendigvis må gælde også i forbrugerforhold, er, at der er aftalefrihed. Med dette udgangspunkt sikres en række variationsmuligheder for de erhvervsdrivende ved uformningen af de varer og tjenesteydelser, der udbydes på markedet. Et stort produktudbud, der varierer på parametre som pris, kvalitet og service, er medvirkende til at skabe rammerne om en effektiv konkurrence til gavn for kunderne.

Viasat anerkender, at der i en vis udstrækning kan være et behov for ad lovgivningsmæssig vej at fastsætte nogle indskrænkninger i det almindelige udgangspunkt om aftalefrihed, særligt i forbrugerforhold. Når der imidlertid gennem lovgivningen fastsættes regler, der indebærer en begrænsning i aftalefriheden, må man gøre sig klart, at sådanne regler vil komme til at påvirke konkurrencen i markedet og dermed også kan komme til at påvirke prisudviklingen og i sidste ende forbrugerne.

Det er vigtigt, at et lovgivningsmæssigt indgreb i aftalefriheden ikke går videre eller er mere indgribende, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet. I forbindelse med de direktiver om forbrugerbeskyttelse, der er blevet vedtaget over de sidste mange år, og ved den efterfølgende implementering af direktiverne, har niveauet af forbrugerbeskyttelse været overvejet. Man har ved direktiverne om urimelige kontraktvilkår³ og direktivet om urimelig handelspraksis⁴ foretaget en nøje oplistning af vilkår, der er set som omfattet af de forbudsbestemmelser, som direktiverne indeholder. Man har ikke fundet anledning til at medtage vilkår om bindingsperioder i opremsningen af urimelige vilkår.

Efter Viasats opfattelse bør man være meget forsigtig ved fastsættelsen af regler, der i hel generel henseende forbyder vilkår, der ikke er medtaget ved oplistningerne. Man må kræve, at der kan peges på forhold, som gør den pågældende regulering påkrævet, og samtidig må det kræves, at den regulering, der gennemføres, er proportional. Ændringen af forbrugeraftalelovens § 25 vil ramme helt urimeligt bredt og omfatte produkter, hvor der er gode grunde til, at der bør være mulighed for at operere med en bindingsperiode, der er længere end de foreslåede 6 mdr. Hertil kommer, at en regulering med det foreslåede indhold vil forhindre Viasat og andre aktører i at udbyde abonnementsordninger, som forbrugerne rent faktisk efterspørger. Derfor er den foreslåede ændring ikke på nogen måde proportional, eller en regulering der på rimelig vis opfylder behovet om forbrugerbeskyttelse.

Ad 3: Negativ indflydelse på innovationen og konkurrencen

I Viasats øjne vil en maksimal længste bindingsperiode på 6 mdr. virke som en hæmsko på produktinnovationen og konkurrencen. Et fortsat valg mellem abonnementer med en kort eller en længere bindingsperiode vil sikre, at nye teknologier, produkter og tjenester hurtigere vil penetrere markedet, og forbrugerne vil opleve et bredt produktudbud og samtidig muliggøre en øget konkurrence på blandt andet kvalitet og pris⁵.

³ Rådets direktiv 93/13/EØF

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF

⁵ IT- og Telestyrelsen har i sin rapport "Strategisk eftersyn af telerreguleringen" (2007) vurderet, at en ændring af reglerne, så der tillades en længere bindingsperiode, vil kunne bidrage til at fremme udbredelsen og anvendelsen af

Reglen vil ramme de forbrugere, der skal overgå til det digitale sendenet (DTT)

Det er afgjort også betænkeligt, at der nu kommer en lovændring, som vil træde i kraft i juli 2008, såfremt den vedtages. I starten af 2008 skal der fra politisk side udnævnes en gatekeeper med ansvar for at drive den kommercielle del af det digitale jordbaserede sendenet - DTT. De virksomheder, som byder, vil naturligvis basere deres forretningsmodel på netop muligheden for at fastholde nye abonnenter i en længere periode. Træder loven i kraft, efter gatekeeperen er fundet, får virksomheden stillet nogle utrolige dårlige forretningsbetingelser. Fra politisk side kan man dårligt ønske om et projekt, der har været så længe undervejs, at man lovgiver i den mellemliggende periode, der kan få betydning for sendenettets succes. 6 mdr. binding af nye kunder, der for langt de flestes vedkommende skal forholde sig til en ny situation i forhold til deres TV-behov og ønsker om kanaler, er et usikkert grundlag for gatekeeperen. Pristilbuddet vil naturligvis reflektere de 6 mdr. og betyde en højere pris for de forbrugere, der skal konvertere.

En regulering ude af trit med blandt andet vores nabolande Norge, Sverige og Tyskland

Det er værd at bemærke, at der i dag i hverken Norge, Sverige eller Tyskland findes generelle regler om maksimale bindingsperioder i forbrugerforhold, der favner så bredt og er så vidtgående, som Udkastet lægger op til. Der er heller ingen planer om at indføre sådanne regler.

Standardisering er aftalevilkårene er ikke godt for valgretten

Det norske Markedsråd har ved en afgørelse af 29. august 2006⁶ afvist, at en bindingsperiode på 12 mdr. var i strid med den norske markedsføringslov. Der blev blandt andet lagt vægt på, at det er sædvanligt i flere brancher, at leverandører sælger udstyr til lavere priser end kostpris under forudsætning af, at forbrugeren binder sig til leverandøren i en periode. Markedsrådet accepterede endvidere, at hvor forbrugeren investering i et anlæg ved aftaleindgåelsen er lavere end leverandørens kostpris, kan leverandøren gives mulighed for at sikre sin investering gennem en vis bindingsperiode. Der blev lagt vægt på, at en sådan ordning reducerer risikoen for, at forbrugeren modtager et anlæg for kort derefter at sige aftalen op med tab for leverandøren til følge. Endelig blev der lagt vægt på, at en standardisering af aftalevilkårene for levering af TV-signaler ikke nødvendigvis vil være gunstig for forbrugernes valgret.

Afgørelsen fra det norske Markedsråd understøtter Viasats pointe: Der er behov for at sikre, at der fortsat inden for blandt andet Viasats branche kan tilbydes abonnementsordninger, der er baseret på en kombination af lave startudgifter og en vis rimelig bindingsperiode, der giver mulighed for at opnå en forrentning af investeringen. Endvidere vil det være i forbrugernes interesse, at der stadig kan udbydes abonnenter, som giver forbrugeren lave startudgifter mod at forbrugeren accepterer en vis bindingsperiode. Udkastets forslag om en generel 6 mdr. bindingsperiode i forbrugerforhold varetager ikke disse hensyn.

blandt andet 3G-tjenester samt medvirke til, at bredbåndspriserne falder yderligere. Dette kunne ifølge IT- og Telestyrelsen fx ske ved, at forbrugere får et reelt valg mellem abonnenter med ingen, en kort eller en lang bindingsperiode.

⁶ Vedlagt som bilag

Langt mere restriktivt end Tyskland

For så vidt angår Tyskland fremgår det af Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) § 309 stk. 9, litra a, b og c⁷, at uopsigelighed alene medfører en aftales ugyldighed, hvis den gælder i en længere periode end 2 år. Uddrag vedlægges i kopi. Det bør gøre indtryk, at man i Tyskland udtrykkeligt tillader længerevarende uopsigelighed, og at man derfor med den ændring, som Udkastet lægger op til, kommer til at indføre en regulering, der på et så centralt område vil være markant mere restriktiv, uden at dette på nogen måde kan begrundes i særlige nationale forhold eller hensyn.

Kortere bindingsperioder har ikke fortilfælde på de andre store europæiske markeder

Nødvendigheden og sagligheden af, at Viasat anvender bindingsperioder på op til 12 mdr. understreges endvidere af, at vilkår af den pågældende karakter er helt sædvanlige i Europa. Eksempelvis udbyder det norske selskab CANAL DIGITAL, det svenske selskab BOXER, det tyske selskab PREMIERE, det franske selskab CANAL +, de spanske selskaber Vía Digital og CANAL + og det italienske selskab Stream S.p.a. alle abonnementer med en bindingsperiode på 12 mdr. eller mere. Der er ikke nogen som helst holdbare argumenter for, at der skulle gælde en mere restriktiv adgang til at operere med sagligt begrundede bindingsperioder af samme længde i Danmark.

4. Ingen fornuftig argumentation for at forkorte opsigelsesvarslet

Udkastet lægger desuden op til, at virksomheder kun må have et krav om en måneds opsigelse. Viasat har i dag 3 mdrs. opsigelse, hvilket Viasat anser for at være et rimeligt opsigelsesvilkår - også i forbrugerforhold, ikke mindst i betragtning af at Viasat garanterer for kanaler og indhold langt frem i tiden. Visse rettigheder og dermed programindhold er garanteret i 5 år. Fastsættelsen af vilkår om en måneds opsigelse er en væsentlig skærpelse i forhold til den nuværende bestemmelse i forbrugeraftalelovens § 25, der fastsætter krav om højst 3 mdrs. opsigelse, og kun omfatter de aftaler, der udtrykkeligt er nævnt i bestemmelsen.

I de afgørelser, hvor Forbrugerklagenævnet efter en konkret vurdering har tilsidesat lange bindingsperioder efter aftalelovens § 38c, er der sædvanligvis fastsat et opsigelsesvarsel på 3 mdr. Dette gælder bl.a. for den forbrugerklagenævnsafgørelse af 15. september 2004 vedrørende et fitness-center, som Justitsministeriet selv har henvist til i udkastet. Justitsministeriet anfører i udkastet, at et relativt kort opsigelsesvarsel vil kunne virke konkurrencefremmende, hvis forbrugere kan komme ud af et eksisterende aftaleforhold relativt hurtigt. Dette er efter Viasats opfattelse ikke rigtigt. Som redegjort for under pkt. 1 og 3 vil en kort bindingsperiode tværtimod medføre, at forbrugeren vil opleve prisstigninger, mindre innovation og konkurrence. Endvidere forklarer Justitsministeriet ikke, hvorfor de samme påståede hensyn ikke kan varetages med et opsigelsesvarsel på 3 mdr.

En ændret generel bestemmelse om bindingsperioder og opsigelsesvarsler må som absolut minimum gøre det muligt for virksomhederne at anvende helt sædvanlige og rimelige opsigelsesvilkår på 3 mdr. Der er intet som helst grundlag i Justitsministeriets egen argumentation eller i den linie, som Forbrugerklagenævnet eller domstolene har anlagt om fastsættelse af opsigelsesvarsler i forbrugerforhold, der kan berettige fastsættelsen af et maksimalt opsigelsesvarsel på en måned.

⁷ Vedlagt som bilag

Viasats kunder oplever ikke 3 mdrs. opsigelse som et problem

I forhold til kundernes oplevelse af opsigelseskravet kan der igen refereres til antallet af kundeklager. Som tidligere nævnt ændrede Viasat sin praksis efter dommen i Sø - og Handelsrettens 15. juni 2005. Herefter har kunderne kunnet opsiges med løbende måned + 3 mdr., og antallet af klager vedr. bindingsperioder og opsigelsesvarsler er faldet betragteligt. Holdt op imod 500 klager i perioden 2003-2005 har Viasat i 2007 kun modtaget fem klager vedrørende aftalens opsigelsesvilkår, hvilket må siges at være forsvindende få. Så igen vælger man fra Justitsministeriets side at sikre yderligere forbrugerbeskyttelse på et område, som forbrugerne ikke opfatter problematisk.

5. Anbefaling - mulighed for valgfrihed i forhold til binding og opsigelse

Ændring af Forbrugeraftalelovens § 25 bør ses i lyset af overstående argumenter vedr. konkurrencen og priserne sammenholdt med det faktum, at kunderne ikke betragter det som et problem med bindingsperioder og opsigelsesvarsler. Viasat anbefaler med sigte på at tilgodese ønsket om forbrugerbeskyttelse og mere konkurrence til glæde for forbrugerne, at virksomheder kan operere med forskellige typer af abonnementsperioder. En ændring kunne tage udgangspunkt i, at virksomheden skal tilbyde 6 mdr., men at der er mulighed for længere bindingsperioder – eksempelvis 12 mdr., hvis dette medføre et mere fordelagtigt tilbud til forbrugeren. Med henblik på at give forbrugeren den bedste forudsætning for at kunne træffe et kvalificeret valg, skal der i alle tilfælde (ved markedsføring, i standardbetingelser etc.) anføres, hvad forbrugeren opnår ved at binde sig i henholdsvis 6 eller 12 mdr.

Dertil bør Justitsministeriet kraftigt overveje, om det er nødvendigt med en regulering af opsigelsesvarslet fra 3 mdr. til 1 mdr., når det ikke engang har været retspraksis hos Forbrugeranklagenævnet eller domstolene - sammenholdt med at forbrugerne ikke ser noget problem i det.

Med venlig hilsen

Kim Poder
Adm. direktør
Viasat A/S

AKT.NR. 24

Jmt. Mdt.

26 OKT. 2007

Justitsministeriet

Att.: Johan Kristian Legarth

Slotsholmen 10

1216 København K

Furmed...

København, 25. oktober 2007

Høring til udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Justitsministeriet sendte den 28. september 2007 udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) til høring.

Indledningsvist vil Boxer TV takke for muligheden for at kommentere udkastet. Boxer har følgende kommentarer til en generel regel vedrørende kortere bindingsperiode og opsigelsesvarsel.

Boxer er p.t. ikke aktiv på det danske marked, men påtænker at søge rollen som DTT Gatekeeper på det digitale jordbaserede tv-sendenet. Denne funktion udbydes i en skønhedskonkurrence af Kulturministeriet indenfor de nærmeste måneder. Boxer driver det tilsvarende net i Sverige.

I de næste år er DTT projektet et vigtigt projekt for de danske forbrugere og Kulturministeriet, i det alle danske husstande inden den 30. oktober 2009 må sikre sig fra at undgå sort tv-skærm, når de nuværende analoge tv-signaler slukkes. Gatekeeperen bliver en helt central aktør i at denne overgang lykkes for det danske samfund. De politiske partier har i det forberedende arbejde lagt stor vægt på, at konkurrencen på markedet for distribution af tv-programmer skal øges til glæde for forbrugerne, samt at der opstilles betingelser, som muliggør en sund kommerciel forretning for Gatekeeperen, således at denne kan opfylde sine forpligtelser i licensperioden.

For den forestående DTT gatekeeper vil en bindingsperiode på kun 6 måneder drastisk forværre forretningsmodellen og vil påvirke konkurrencen i negativ form for forbrugeren.

TV-distributionsbranchen fungerer på den vis, at forbrugeren i første abonnementsperiode typisk binder sig til et 12 måneders abonnement mod at få subsidieret den digitale set-top-boks, som er nødvendig for at kunne modtage og dekryptere betalings-tv signaler. Det er således distributøren, der tager omkostningen til set-top-bokse. Herved bliver den omkostningsmæssige adgangsbarriere for forbrugeren væsentligt lavere. Subsidieringen af set-top-bokse bygger på en cost-benefit analyse, hvor omkostningen til set-top-bokse afskrives over første abonnementsperiode.

Som bemærket af adskillige brancheforeninger vil en ændring af lov om visse forbrugeraftaler til at omfatte alle løbende forbrugeraftaler (§25) have adskillige konsekvenser for den erhvervsdrivende såvel som for forbrugeren. Den erhvervsdrivende vil have en større usikkerhed knyttet til omfanget af den fremtidige kundebase, ringere mulighed for at fordele startomkostninger ud over en længere periode og øgede administrative omkostninger forbundet med en hyppigere ændring i kundegrundlaget. Dette vil for den fremtidige DTT Gatekeeper indebære, at den betydelige subsidiering af set-top-bokse ikke vil være realistisk, da omkostningerne ikke vil kunne fordeles ud over en tilstrækkelig lang abonnementsperiode.

For DTT Gatekeeperen er dette ekstra vigtigt, idet Kulturministeriet vil pålægge Gatekeeperen at benytte en helt ny teknologisk standard – MPEG4 – som netop i disse år er på vej ud på markedet. Valget af MPEG4 betyder, at set-top-boksene bliver dyrere, end tilfældet er for de set-top-bokse, der findes i dag. Herved øges Gatekeeperens subsidier i forhold til de nuværende konkurrenter, hvorfor en kortere bindingsperiode vil være ødelæggende for Gatekeepers forretningsmodel, som baserer sig på at opnå en kritisk kundemasse indenfor en overskuelig periode.

Såfremt Gatekeeper ikke kan subsidiere set-top-boksene, vil det betyde at prisen for forbrugeren vil blive højere, og det vil derved blive betydeligt sværere for Gatekeeperen at

nå den kritiske kundemasse i tide. Altså vil den forslåede lovændring forringe forretningsmodellen for den kommende Gatekeeper betydeligt.

Generelt foreslår Boxer derfor, at det skal være muligt for forbrugerne at vælge en abonnementsform med 6 måneders binding, men at det også skal være muligt for forbrugerne at vælge abonnementsformer med længere bindingsperioder på 12 måneder eller derover. Dette kan kombineres med bestemmelser om, at det skal være klart og tydeligt for forbrugerne, hvilke vilkår der følger med de forskellige abonnementsformer.

Boxers indvending mod den forslåede lovændring til at være af en mere generel natur beror endvidere på det grundlag, at DTT anses for at være et samfundsprojekt initieret af de politiske partier. Det må derfor forventes at der er en interesse i og forventning til at overgangen til DTT vil blive succesfuld og en positiv oplevelse for forbrugeren.

Såfremt der indføres generelle regler som maksimalt tillader 6 måneders bindingsperiode, foreslår Boxer derfor specifikt for DTT Gatekeeperen, at denne undtages for reglerne, for eksempel til og med tre år efter den analoge overgang. Det vil sige ultimo 2012.

Med venlig hilsen

Steen Ulf Jensen

Adm. direktør

**DDtv
Danmarks Digital TV A/S
Strandgade 4b
1401 København K**

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att.: fuldmægtig Johan Kristian Legarth
jkl@jm.dk

København, den 26. oktober 2007

Høring – udkast til ændring af forbrugeraftaleloven

Danmarks Digital TV A/S takker for muligheden for at afgive høringssvar i tilknytning til udkast til ændring af Forbrugeraftaleloven.

Danmarks Digital TV A/S er et ny-etableret, 100 procent Telenor-ejet selskab, som er blandt ansøgerne i Kulturministeriets forestående udbud af de digitale sendemuligheder, DTT.

I den forbindelse har Danmarks Digital TV naturlige og stærke interesser i særligt ændringen af den mulige bindingsperiode fra 12 til 6 måneder. Den kommende lancering af det jordbaserede sendenet som en ny og konkurrerende distributionsform i forhold til kabel- og satellit-distribution gør en lovændring netop nu særlig problematisk, hvilket vi i det følgende vil forsøge at belyse.

Det aktuelle udbud af de digitale sendemuligheder drejer sig om mux 3, 4, 5 og 6, mens mux 1 allerede i dag er i drift og distribuerer tv-kanalerne DR1, DR2 og TV 2. Det er planen, at også mux 2 skal anvendes til public service-kanalerne, hvorimod de øvrige fire mux skal etableres og drives af en kommerciel gatekeeper.

Da mux 1 blev taget i drift den 31. marts 2006, valgte man at anvende komprimeringsstandarden MPEG-2. Den teknologiske udvikling har imidlertid siden gjort det muligt at komprimere tv-signalerne dobbelt så effektivt, og derfor har medieforligskredsen i juni 2007 vedtaget, at de efterfølgende mux 2, 3, 4, 5 og 6, der alle tages i brug den 1. november 2009, skal fungere ved hjælp af komprimeringsstandarden MPEG-4.

Siden starten på mux 1 i marts 2006, er der solgt 400.000 set-top bokse, som har til formål at omforme de digitale signaler til forbrugernes analoge tv-apparater. Disse bokse

understøtter imidlertid kun MPEG-2, og derfor vil de være forældede, når resten af DTT-nettet går i luften om to år med standarden MPEG-4. Forbrugerne vil til en vis grad føle sig snydt over at have købt bokse, som er blevet markedsført som fremtidsrettede, når det så kort tid efter viser sig alligevel ikke at være tilfældet.

For at reducere de negative virkninger og reaktioner på denne situation, indgår det i forretningsplanen for Danmarks Digital TV A/S, at man vil tilbyde samtlige 400.000 husstande et gennemføre en ombygning af deres MPEG-2 bokse til nye og moderne MPEG-4 bokse.

Hvis forretningsplanen skal hænge sammen, kræver det naturligvis, at man forpligter kunden til en bindingsperiode, og i forretningsplanen er der taget udgangspunkt i gældende lovgivning om en bindingsperiode på op til 12 måneder, hvorimod en bindingsperiode på maksimalt 6 måneder vil skade muligheden for at subsidiere tv-seernes nye og moderne set-top bokse.

Derfor vil en lovændring på nuværende tidspunkt være stærkt uhensigtsmæssig i forhold til visionen om at opgradere de 400.000 tv-seere på DTT-plattformen. Det vil desuden være en forskelsbehandling af de kunder, som modtager tv-signaler via kabel eller satellit, idet disse kunder igennem en årrække har haft adgang til billigt eller sågar gratis modtage-udstyr mod en accept af en binding på 12 måneder.

Det vil således også være en forskelsbehandling af de forskellige distributionsplatforme, idet man har tilladt både kabel og satellit-distribution at subsidiere modtage-udstyret og derved vinde kunder, mens man altså planlægger at ændre subsideringsreglerne umiddelbart inden, at den tredje distributionsform – DTT-nettet – skal digitaliseres. Det vil svække DTT-plattformens mulighed for at blive succesfuld.

Derfor vil DDTV opfordre til, at lovforslagets tanke om at ændre bindingsperioden fra 12 til 6 måneder ikke implementeres, før end at også tv-seerne, som anvender DTT, også får mulighed for billigt eller gratis modtageudstyr.

Alternativt foreslår vi, at man fastholder muligheden for en 12 måneders bindingsperiode, men at man lemper kundens mulighed for at træde ud af aftalen efter 6 måneder mod til gengæld at tilbagebetale en forholdsmæssig del af subsidiet.

Med venlig hilsen
Danmarks Digital TV A/S

Elisabeth Heien
adm. direktør

Per Bendix
bestyrelsesformand

AKT.NR. 34

jkl

TELIA

Jmt. modt.

30 OKT. 2007

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Formueretskontoret

Telia Danmark
Filial af Telia Nätjänster
Norden AB, Sverige
Holmbladsgade 139
2300 København S
Tlf.: 82 33 70 00
Fax: 82 33 73 09
CVR-nr.: 20 36 79 97
www.telia.dk

Høring over udkast til forslag om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (forbrugeraftaleloven)

Justitsministeriet har med e-mail af 2. oktober 2007 (sagsnr. 2005-7002-0007) udvidet ovennævnte høring til at omfatte bl.a. Telia Stofa A/S. På vegne af Telia Stofa A/S skal Telia Danmark (Telia) hermed kvittere for muligheden for at kommentere udkastet til lovforslag, jf. nærmere nedenfor.

DATO
29. oktober 2007

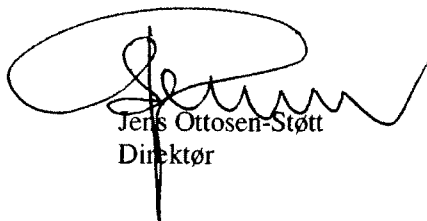
REFERENCE
MLA/MIG

Telia skal indledningsvis tilkendegive, at Justitsministeriet med forslaget om en generel maksimal bindingsperiode på højst 6 måneder har valgt at vægte hensyn til forbrugersens mobilitet og konkurrencen højere end de erhvervsdrivendes muligheder for at fordele anlægs- eller startomkostninger over en længere periode. Dermed lægges op til en politisk prioritering af enkle forbrugerbeskyttelseshensyn på bekostning af mulighederne for ad markedsvejen at fremme Danmarks udvikling af en infrastruktur, der muliggør tilpasning af informationsfundet til en global virkelighed. Dette politiske valg må Telia tage til efterretning.

Telia har ganske vist konstateret forslaget til affattelse af lovens § 25, stk. 2; men for Telia er det ikke indlysende klart, om den foreslåede bestemmelse må anses for tilstrækkelig til at afhjælpe den kommende tids markedstiltag for at fremme udbredelsen af digitalt jordbaseret tv. På denne baggrund opfordres Justitsministeriet til nærmere at overveje at indføre en udtrykkelig undtagelsesbestemmelse for radio/tv-forsyning, som muliggør uopsigelighed i indtil 12 måneder.

Dette brev sendes i elektronisk version til adresserne: jkl@jm.dk og jm@jm.dk og eftersendes med almindelig brevpost.

Med venlig hilsen
Telia Danmark

Jens Ottosen-Støtt
Direktør

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 7002 - 0007

Johan Kristian Legarth

Fra: Tina Bøggild [tb@drb.dk]

Sendt: 26. oktober 2007 09:42

Til: Johan Kristian Legarth

Emne: Høring - Udkast til ændring af forbrugeraftaleloven

Kære Johan Kristian Legarth,

Tak for udkast til ændring af forbrugeraftaleloven.

DRRB har ikke kommentarer til udkastet.

Venlig hilsen

Tina Bøggild

.....

Tina Bøggild

Juridisk konsulent, cand. jur.

DRRB - Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening
Badstuestræde 20
1003 København K
Tlf. + 45 33 13 44 44
Dir. tlf. + 45 77 41 0308
Fax + 45 33 11 63 03

AKT.NR. 38**Lisbeth Eilsø**

Fra: Lennart Houmann
Sendt: 31. oktober 2007 13:13
Til: EJOURFormueretskontoret (951s06)
Cc: Johan Kristian Legarth
Emne: VS: Forbrugeraftaleloven - høring

Fra: Casper Friis [mailto:caf@ForsikringensHus.dk]
Sendt: 31. oktober 2007 11:49
Til: Lennart Houmann
Emne: Forbrugeraftaleloven - høring

Kære Lennart,

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at Forsikring & Pension ikke har bemærkninger til det fremsendte udkast til ændring af forbrugeraftaleloven.

Med venlig hilsen

F&P *Forsikring & Pension*

Casper Friis

Fuldmægtig
Amaliegade 10, 1256 København K
Tlf. 3343 5500, Tlf. direkte 3343 5617
Fax 3343 5501

caf@ForsikringensHus.dk
www.ForsikringensHus.dk

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 05 Nr. 7002 - 0007

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

25. november 2008

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Att.: Johan Legarth

Lovudkast om ændring af forbrugeraftaleloven - § 25 om bindingsperioder

I forbindelse med Folketingets åbning og Statsministerens fremlæggelse af lovkatologet for indeværende Folketingssamlingen blev Finans og Leasing opmærksom på ovennævnte lovforslag og den mulige betydning for privat leasing af biler, uanset at Finans og Leasing ikke har været hørt om forslaget. Vi har efterfølgende været i dialog med Justitsministeriet om betydningen af lovforslaget. Ministeriet har i den forbindelse oplyst, at leasing som udgangspunkt vil være omfattet af forslaget.

Finans og Leasing ønsker på den baggrund at fremkomme med følgende bemærkninger om, hvorfor det er helt afgørende, at lovforslaget ændres, således at privat leasing af biler undtages, eller der i hvert fald gives mulighed for en længere bindingsperiode end 6 mdr.

Leasing af biler til private adskiller sig fundamentalt fra dagligdags situationer, som lovforslaget søger at regulere, idet udgiften til bil for normale husholdninger typisk er den største løbende udgift i budgettet, når der ses bort fra udgifter til bolig. Ved leasing af en bil er der tale om en særdeles velovervejede disposition fra forbrugers side i modsætning til mere spontan indgåelse af et abonnement i fx et fitnesscenter.

Ved leasing af biler indkøbes der en bestemt (øremærket) bil (speciel farve, udstyrsniveau etc.) af en relativt høj værdi til den enkelte forbruger. Dette adskiller sig fundamentalt fra andre områder af forbrugers forbrug (fitnesscentre og andre løbende abonnementer som mindre tjenesteydelser fx Falck, hvor den samlede værdi af tjenesteydelsen er meget mindre).

Leasing af biler til private indgår for en længere periode ad gangen (typisk 2-3 år). En maksimal bindingsperiode på kun et halvt år vil relativt set være meget mere indgribende set i forhold til de områder fx fitness-abonnementer og andet af langt mindre værdi, der har inspireret til lovforslaget. Der er derfor behov for en længere bindingsperiode ved aftaler af stor værdi.

Ved leasing af biler er der et meget stort værditab allerede ved opstart af aftalen. Dette skyldes bl.a. de særlige danske registreringsafgiftsregler med 180 pct. afgift til staten. Dette værditab - også kaldet "kantstenseffekten" - findes typisk ikke på andre områder fx fitnesscentre, hvor der jo ikke stilles maskiner eller andet til rådighed specielt forbeholdt den enkelte kunde. Ved leasing skal værditabet på det leasede aktiv derimod altid kunne indtjenes på den enkelte kunde/kontrakt.

Dertil kommer, at det ikke er muligt under leasingaftalen at regulere i leasinggivers udgifter/risici ligesom det er ved fx et fitnesscenter, som mange abonnenter bruger. Her vil

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

der løbende kunne justeres på antal ansatte til betjening, diverse forbrugsstoffer, udgifter til reparation/genanskaffelse af slidt udstyr m.v.. I modsætning hertil udgør hver enkelt leasingaftale en enhed, som isoleret set skal hænge sammen økonomisk.

Finans og Leasings koncept for privat leasing af biler har forud for lancering været forhandlet med blandt andre Forbrugerombudsmanden i 2006/2007. Ved Forbrugerombudsmandens mellemkomst blev der indført en bindingsperiode på i alt max. 14 mdr. Denne rimelige bindingsperiode bør derfor kunne opretholdes i fremtiden. Finans og Leasing strakte sig i forvejen langt for at imødekomme Forbrugerombudsmandens ønske om en så kort bindingsperiode. Hvis bindingsperioden sættes ned til kun 6 mdr. vil det blive meget vanskeligt grænsende til praktisk talt umuligt (prohibitivt dyrt) at tilbyde leasing af biler til private, da 1. gangsydelsen og ydelserne i de første 6 mdr. da vil skulle sættes meget højt. Forbrugeren - fx børnefamilien som har et transportbehov - vil ikke have luft i deres daglige økonomi til en så høj ydelse. Dermed vil lovforslaget i sin nuværende form, hvor kreditaftaler undtages, give en u hensigtsmæssig skævvridning af konkurrencen mellem bankfinansiering og leasing.

Leasing minder om finansiering via en kreditaftale på den måde, at kunden ved at betale en løbende leasingafgift får brugsretten til en bestemt tjenesteydelse, mens der ved finansiering i stedet betales et månedligt afdrag og kunden opnår ejendomsretten. I denne forbindelse er det imidlertid ikke afgørende, om kunden opnår en brugsret eller en ejendomsret til bilen. Kreditaftaler undtages fra lovgivningen, da det fremgår af kreditaftaleloven, at en kredit altid kan indfries ved betaling af restgælden. Overført til leasing svarer det til, at man ved ophævelse af leasingaftalen i utide skulle indfri den kapitaliserede værdi af de resterende leasingydelser i den aftalte leasingperiode (2-3 år). I Finans og Leasings koncept for privat leasing gælder der imidlertid en maksimal bindingsperiode på i alt 14 mdr. med den virkning, at forbrugeren ved opsigelse herefter ikke er forpligtet til at betale yderligere månedlige leasingafgifter. Dermed er forbrugeren faktisk bedre stillet ved opsigelse i utide (indfrielse før tid) end efter kreditaftaleloven. Og derfor vil en meget kort bindingsperiode for leasing give en (yderligere) konkurrencemæssig skævhed i forhold til lån.

Privat leasing af biler er nu i kraftig fremvækst. Finans og Leasing har blandt foreningens medlemmer konstateret stigningstakter på mellem 200 og 400 pct. målt fra 1., 2. og 3. kvartal 2007 til samme kvartaler i 2008. Det viser, at leasing af biler til private udfylder et behov i markedet. I andre vesteuropæiske lande og USA er det langt mere udbredt at private leaser biler, og der bør ikke sættes unødige forhindringer op for en lignende udvikling i Danmark. Ikke mindst fordi det vil forhindre nogle grupper i befolkningen, som kan have svært ved at låne penge i banken til køb af bil, i stedet at anvende leasing. Det har betydning ikke mindst i tider med lavkonjunktur/tider med pres på likviditeten i markedet.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør for Finans og Leasing

DIF Sekretariat
Den 26. oktober 2007

Justitsministeriet
Kontorchef Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Udkast til forslag om ændring af forbrugeraftaleloven

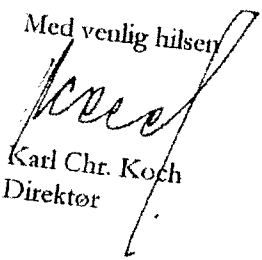
Danmarks Idræts-Forbund takker for fremsendelsen af høringsbrev af 28. september d.å. vedrørende forslag til ændring af forbrugeraftaleloven.

Lovforslaget tilsigter med en ændring af forbrugeraftaleloven at gennemføre en generel regulering af bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter.

Ifølge lovforslagets bemærkninger vil en sådan bestemmelse bl.a. omfatte fitnessaftaler mellem forbrugere og erhvervsdrivende fitnesscentre.

Da lovforslaget ikke ændrer gældende retstilstand vedrørende forholdet mellem idrætsforeninger og deres medlemmer, har Danmarks Idræts-Forbund ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Karl Chr. Koch
Direktør

Idrættens Hus
Brøndby Stadion 20 · DK 2405 Brøndby
Tlf. +45 4326 2626 · Fax +45 4326 2628
www.dif.dk
Danmarks Idræts-Forbund · Slotsholmsgade 10 · 1216 København K

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

att. kontorchef Lennart Houmann

Den 26. oktober 2007

Høringssvar vedr. forbrugeraftaleloven

Tak for anmodningen om at afgive høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler.

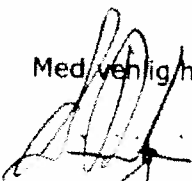
Foreningsdannelsen er en grundlæggende ret og et forsøg på at regulere medlemskab og vedtægter gennem lovgivning, der har et andet sigte, kan få uheldige konsekvenser.

Som vi forstår lovforslaget, tager loven alene sigte på, hvad der betegnes som forbrugerkontrakter. Vi opfatter ikke medlemskab af en frivillig forening som en forbrugerkontrakt. Dét er vel alene en relation, der giver mening i forhold til den private sektor og markedet, altså mellem en sælger og en køber – ikke i forhold til den såkaldt frivillige sektor. En frivillig forening er ikke en sælger – det er en sammenslutning af medlemmer, der i fællesskab forfølger et almennyttigt formål.

I det lys finder vi ikke, at lovforslaget har virkning for det frivillige foreningsliv og finder derfor heller ikke anledning til at kommentere forslaget yderligere.

Vi står selvfølgelig til rådighed for yderligere dialog.

Med venlig hilsen

Søren Riiskjær
Afdelingschef

DGI Danske Gymnastik- & Idrætsforeninger

Vingsted Skovvej 1 • 7100 Vejle • Telefon 79 40 40 40 • info@dgi.dk • Fax 79 40 40 80

Protector: Hendes Majestæt Dronningen • DGI er medlem af International Sport and Culture Association (ISCA)

www.dgi.dk

AKT.NR. 9**Lisbeth Eilsø**

Fra: Jan Steffensen [jst@dfif.dk]
Sendt: 1. oktober 2007 09:14
Til: Justitsministeriet
Emne: SV: Høring - udkast til ændring af forbrugeraftaleloven

Til Justitsministeriet

Dansk Firmaidrætsforbund takker for muligheden for at udtale sig om forslaget til ændring af forbrugeraftaleloven.

Forslaget giver anledning til nogen bekymring.

Vi er imidlertid uforstående over for, at loven skulle have virkning for det frivillige foreningsliv. Som vi forstår forslaget, tager loven alene sigte på, hvad der betegnes som forbrugerkontrakter.

Vi opfatter ikke medlemskab af en frivillig forening som en forbrugerkontrakt. Det er vel alene en relation, der giver mening i forhold til den private sektor og markedet, altså mellem en sælger og en køber - ikke i forhold til den såkaldt frivillige sektor. En frivillig forening er ikke en sælger - det er en sammenslutning af medlemmer, der i fællesskab forfølger et almennyttigt formål.

Foreningsdannelsen er en grundlæggende ret og et forsøg på fra statens side at regulere medlemskab og vedtægter kan få vidtrækkende konsekvenser.

Vi står selvfølgelig til rådighed for yderligere dialog, hvis dette ønskes.

Med venlig hilsen

Jan Steffensen
Generalsekretær
Mobil 40 33 99 20
E-mail: jst@dfif.dk

Dansk Firmaidrætsforbund
Storebæltsvej 11 • 5800 Nyborg
Telefon 65 31 65 60 • Fax 65 30 14 26
Internet www.dfif.dk

Fra: Justitsministeriet Departementet - Justitsministeriet Departementet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 28. september 2007 17:37
Til: samfund@advocom.dk; dmu-mags@internet.dk; dif@dif.dk; itb@itb.dk; dfs@dfs.dk; frr@frr.dk; info@dkmuseer.dk; kontakt@falck.dk; info@businessdanmark.dk; do@optikerforeningen.dk; hbl@danskerhverv.dk; mail@dititu.dk; bfe@bfe.dk; Facilitymanagementdk@3.dk; itek@di.dk; lka@kgl-teater.dk; dfi@dfi.dk; post@danske-biografer.dk; post@dk-teaterforeninger.dk; info@dfho.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; hts@hts.dk; kontakt@fdih.net; bfe@bfe.dk; fbr@fbr.dk; aba@dgi.dk; jlo@domstol.dk; dbu@dbu.dk; Jan Steffensen; mai.ahlberg@ag-informatik.dk; info@sikkerhedsbranchen.dk; fsr@fsr.dk; admin@kgl-teater.dk; fs@fs.dk; post@teleindu.dk; di@di.dk; fp@forsikringenshus.dk; kl@kl.dk; fs@fs.dk; medierne@medierne.dk; ddf@danskedagblade.dk
Cc: EJOURLFormueretskontoret (951s06)
Emne: Høring - udkast til ændring af forbrugeraftaleloven

Vedhæftet sendes Justitsministeriets høringsbrev, lovudkast og høringsfortegnelse.

Justitsministeriet, Lovafdelingen 20 05 Nr. 7002 - 0007

01-10-2007

Jmt. Mdt.
24 OKT. 2007

SikkerhedsBranchen
Den Danske Brancheforening for Sikkerhed og Sikring

Justitsministeriet,
Lovafdelingen,
Slotsholmgade 10,
1216 København K.

Hvidovre den 23. oktober 2007
KSM/anl

Høringssvar ang. Forslag til Lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

SikkerhedsBranchen har under forberedelsen af lovforslaget tilkendegivet sin bekymring over lovforslaget, hvilket er refereret i udkastets side 13. Bemærkningerne i dette brev skal ses i tilknytning til denne tilkendegivelse.

Lovforslagets halvering af opsigelsesperioden fra 12 måneder til 6 måneder vil gøre det vanskeligere at arbejde i alarmbranchen og betyde en styrkelse af den dominerende stilling, nogle få udbydere allerede har på markedet, hvilket vil være til skade for forbrugerne.

Der er ganske store oprettelsesomkostninger ved opsætning af alarmanlæg i et privathjem. Disse omkostninger betaler forbrugeren ikke ved oprettelsen, men via abonnementet. I forventning om, at mange fortsætter abonnementet ud over de første 12 måneder, fordeler nogle selskaber oprettelsesomkostningerne over en længere periode.

Ved en nedsættelse af opsigelsesperioden til 6 måneder, frygter vi, at forbrugerne ikke når at blive fortrolige med deres alarmsystem, inden de kan opsige aftalen. Der er altid en vis tilvænningsperiode. Nedsættelsen til 6 måneder vil med stor sandsynlighed resultere i flere opsigelser efter kort tid. Det vil alt andet lige betyde, at priserne vil stige for at virksomhederne kan få dækket deres investeringer.

Det betyder endvidere, at kapitalkravet til virksomhederne vil stige, idet de vil have flere anlæg, hvor de ikke får deres initialomkostninger dækket. Således vil en nedsættelse af opsigelsesperioden favorisere store, kapitalstærke virksomheder. Mindre virksomheder vil opgive markedet med risiko for en monopollignende tilstand. Vi har allerede en tilstand på markedet, hvor meget få virksomheders omsætning udgør en meget stor del af privatmarkedet.

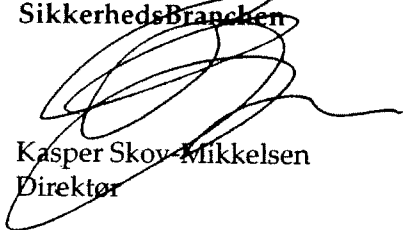

Justitsministeriet bemærkninger om (side 14 i udkastet), at "hensynet til den enkelte forbruger generelt taler for, at markedet er så gennemskueligt som muligt," kan vi tilslutte os, men vi finder ikke, at forbrugernes muligheder for at gennemskue markedet ændres ved en nedsættelse af opsigelsesperioden fra 12 til 6 måneder.

Vi vil anbefale, at opsigelsesperioden ikke nedsættes fra 12 til 6 måneder i hvert fald på vagt- og alarmmarkedet. Vi er enige i, at forbrugerne skal beskyttes mod urimeligt lange opsigelsesvarsler, men mener ikke, at man kan betegne 12 måneder som urimeligt.

Som alternativ/nødløsning vil vi foreslå, at der indføres en pligt for virksomheden til, at udarbejde tilbud med alle økonomiske konsekvenser dækkende henholdsvis 6 og 12 måneders opsigelsesperioder, og at forbrugeren derefter kan vælge frit mellem disse tilbud. Det skal være tydeligt, at der kun er disse to muligheder, så man ikke "ad bagvejen" binder en forbruger længere. Ordningen vil gøre konsekvenserne ved de to valg tydelige for forbrugerne, og vil samtidig bevare forbrugernes frie valg.

Med venlig hilsen
SikkerhedsBranchen

Kasper Skov-Mikkelsen
Direktør

Forslag til høringssvar til Justitsministeriet.

PROVINSENS
STØRSTE TEATER

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Fernundhøved
København, den 25. Oktober 2007

Vedrørende sagsnr. 2005-7002-0007 - høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om visse forbrugeraftaler.

Justitsministeriet har den 28. september d.å. sendt udkast til forslag til lov om visse forbrugeraftaler i høring.

Danmarks Teaterforeninger skal herved fremkomme med følgende bemærkninger.

Konklusion:

Det er Danmarks teaterforeningers opfattelse, at de foreslåede ændringer bør korrigeres, således at det sikres, at den i § 25 stk. 1 anførte 5 måneders frist først regnes fra det tidspunkt, hvor den første ydelse i henhold til aftalen præsteres/skal præsteres, og ikke fra tidspunktet for aftalen indgåelse.

Baggrund:

Danmarks Teaterforeningers 69 medlemsforeninger varetager salget af ca. 400.000 teaterbilletter årligt. Dette sikrer det brede teaterudbud i hele Danmark, idet medlemsforeningerne er repræsenteret i hele landet.

Langt den største del af medlemsforeningerne drives ved frivillig arbejdskraft. Foreningerne er alle non profit foreninger, som økonomisk skal hvile i sig selv.

Teaterforeningernes økonomi baserer sig på kontingentbetaling fra foreningernes medlemmer, på billetsalg, samt på væsentlige bidrag efter den i Teaterloven fastlagte støtteordning, der på Kulturministeriets vegne administreres af Kunststyrelsen.

Medlemsforeningerne under Danmarks Teaterforeninger modtager i indeværende sæson et samlet støttebeløb under den såkaldte billetkøbsordning på knap 17 mio.

Disse midler må i henhold til den for disse gældende bekendtgørelse udelukkende anvendes til nedbringelse af billetprisen gennem abonnementsordninger, idet dog op til 8 % af støttebeløbet må anvendes til administration og markedsføring.

Medlemsforeningerne under Danmarks Teaterforeninger indkøber forestillingerne hos de af Kulturministeriets Scenekunststudvalg godkendte turnéteatre og teaterkompagnier.

Aftaler om disse opførelser indgås bindende for teaterforeningerne umiddelbart efter Danmarks Teaterforeningers årlige teaterseminar, der afholdes hvert år i midten af november.

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2005 Nr. 7002 - 0007

Sæson og støtteår løber fra 1. juli til den 30. juni i det efterfølgende år, og de forestillinger der indkøbes i november et givet år, skal således opføres i den sæson, der starter 1. juli i det efterfølgende år. Forestillingerne vises for langt den overvejende del i perioden fra september til og med april.

Foreningerne udarbejder alle et årligt program, der udsendes omkring maj måned, hvilket program er gældende for de forestillinger der opføres fra september og frem til og med april i det efterfølgende år.

Salget sker for den største dels vedkommende gennem abonnementsaftaler af forskelligt indhold, men fællesnævneren for alle disse aftaler er, at abonnenten binder sig for minimum 3 forestillinger.

Dette skyldes ikke bare gammel tradition, men var lovbestemt ved den tidligere gældende abonnementsordning. Antallet 3 er ikke længere lovbestemt, men det er et lovkrav, at rabatten alene må ydes gennem en rabatorldning af et eller andet omfang.

Konsekvenser af det foreliggende forslag.

Såfremt det foreliggende forslag gennemføres uændret vil dette kunne medføre store økonomiske problemer for Danmarks Teaterforeningers medlemsforeninger.

Hovedparten af de abonnementsaftaler der indgås ude i de enkelte foreninger bliver indgået tidligt, ofte umiddelbart i forlængelse af udsendelsen af de enkelte teaterforeningers program jfr. ovenfor.

Forestiller man sig, at abonnementsaftale er indgået i juni eller juli måned, vil gennemførelsen af det foreliggende forslag kunne betyde, at opsigelse vil kunne få virkning til ophør allerede fra udgangen af december.

I konsekvens heraf vil man skulle refundere den opsigende abonnent den pris, der er betalt for de pågældende opsagte billetter med en beskeden kompensation efter § 26. Dette kan i større målestok være en økonomisk trussel mod den enkelte forening, der er kontraktstligt bundet i forhold til teaterkompagniet.

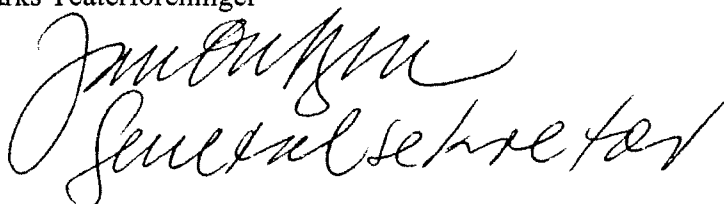
Videre medfører det, at den med den pågældende person etablerede abonnementsordning bortfalder, og dette vil igen have den konsekvens, at den enkelte teaterforening ikke kan overholde de forpligtelser om ydelse abonnementsrabat, der er en betingelse for modtagelsen af tilskud fra Kulturministeriet.

Afslutning.

Konsekvenserne vil i et vist omfang kunne afbødes, såfremt fristen på 5 måneder først regnes fra den første gang ydelsen erlægges fra foreningens side, altså fra den første forestilling i abonnementsaftalen, og ikke fra aftalens indgåelse.

Alternativt kunne der etableres en undtagelsesregel for så vidt angår teaterabonnementer. Danmarks Teaterforeninger står meget gerne til rådighed med supplerende oplysninger.

Med venlig hilsen
Danmarks Teaterforeninger

Generalsekretær

AKT.NR. 19

Danske Teatres Fællesorganisation

c/o Det Kongelige Teater, Postboks 2185, 1017 København K, tlf. 33 69 69 33, fax 33 69 65 02

JKL

Justitsministeriet
Att. Lennart Houmann
Slotsholmsgade 10
1216 København K

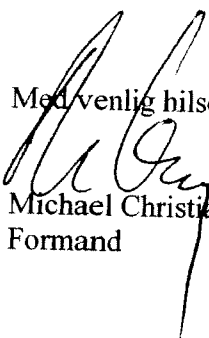
Jmt. Mdt.
25 OKT. 2007

1006
→ 566

Vedr. forslag til ændring af lov om visse forbrugeraftaler.

Danske Teatres Fællesorganisation kan tilslutte sig det af Det Kongelige Teater fremsendte høringssvar.

Med venlig hilsen

Michael Christensen
Formand

Den 11.10.07

www.kglteater.dk

Justitsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Lennart Houmann

Vedr. forslag til ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Det Kongelige Teater har ved brev af 28. september 2007 modtaget Justitsministeriets forslag til indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter.

En del af teaterets salg af billetter sker i form af tegning af abonnemeter.

Som abonnent på Det Kongelige Teater får man udover en rabat på 10 % på billetprisen en række fordele i form af en uges forspring i forhold til køb af løssalgsbilletter, mulighed for faste pladser på de store scener, mulighed for deltagelse i særlige arrangementer forbeholdt abonnenter samt mulighed for at bytte billetter. Alle abonnemeter gælder for én sæson.

Såfremt det fremlagte forslag til ændring af lov om visse forbrugeraftaler indføres, vil det i praksis betyde, at det vil være muligt at opsiges et abonnement allerede ved sæsonstart, idet abonnemeterstegningen sker inden udgangen af marts og ifølge forslaget dermed vil kunne opsiges til ophør ved udgangen af september. Forbrugeren vil således have mulighed for at udnytte ovenstående fordele, for eksempel for købsretten til løssalgsbilletter, og alligevel blive løst fra aftalen allerede umiddelbart efter sæsonstart.

Justitsministeriet finder, at den maksimale bindingsperiode og det hertil knyttede opsigelsesvarsel skal afspejle en rimelig afvejning af på den ene side hensynet til, at forbrugere ikke bindes i længere perioder, end de med rimelighed kan overskue, og på den anden side de erhvervsdrivendes interesse i at kunne planlægge og tilrettelægge deres aktiviteter på en hensigtsmæssig måde.

Det er teaterets opfattelse, at den foreslåede bindingsperiode og opsigelsesvarsel ikke afspejler en rimelig afvejning af disse hensyn set i forhold til salg af teaterabonnemeter. På denne baggrund skal teateret anmode om, at Justitsministeriet genovervejer forslaget og eventuelt modificerer dette, således at det forsat vil være muligt at indgå aftaler om teaterabonnemeter med en bindingsperiode på en sæson.

Med venlig hilsen

Michael Christiansen
Teaterchef

Det Kongelige Teater

August Bournonvilles
Passage 2-8
Postboks 2185
DK- 1017 København K
CVR: 10 84 22 55

Tel. +45 33 69 69 33
Fax +45 33 69 65 19

admin@kglteater.dk

25 oct 2007
J.nr. 190

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Formueretskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København
jm@jm.dk

Høring om lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler

Organisationen Danske Museer har modtaget forslag til lov om ændring af visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) i høring, og vi er glade for muligheden for at udtale os.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at formålet med lovændringen er at sikre en bedre beskyttelse af forbrugere i løbende kontraktforhold ved at fastsætte en generel regel om forbrugers ret til at opsiges langvarige aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget, så er årskort til en forlystelsespark eller lignende omfattet af definitionen på en løbende levering af varer eller tjenesteydelser, og årskortet vil derfor kunne opsiges med lovforslagets varsel. Opsigelse medfører et krav på tilbagebetaling af værdien af ydelsen for den resterende del af året. Denne værdi vil kunne variere over året, pga. eksempelvis sæsonmæssige udsving.

Organisationen Danske Museer finder at årskort til museerne bør være uden for lovens dækningsområde, da loven er rettet mod langvarige kontrakter mellem erhvervsdrivende og forbrugere, hvor forbrugeren vanskeligt kan overskue konsekvenserne, jf. bemærkningerne til loven.

Museerne er ikke-kommercielle virksomheder med en stor del af deres finansiering fra offentlige midler og en samfundsmæssig forpligtelse til bl.a. at formidle kultur- og naturarven.

Årskortene på museerne har til formål at gøre det attraktivt for gæsterne hyppigt at besøge museerne gennem en prissætning, som er meget favorabel for publikum, hvilket øger befolkningens mulighed for at opleve Danmarks kultur- og naturarv.

Publikum er ikke forpligtet udover det år, som de har købt årskortet til. Årskortet kan erhverves løbende og går derfor på tværs af finansår. Dette indebærer, at køb af årskort foregår i et finansår, medens eventuel tilbagebetaling vil foregå i det følgende, hvilket kan have uheldige budgetmæssige konsekvenser. Ydelsen ophører, når året er forløbet og kræver ikke yderligere opsigelse fra forbrugers side. Der er fuldstændig gennemsigtighed i, hvad ydelsen og dermed prisen indebærer.

Association of Danish Museums
Vartov, Farvergade 27D
1463 København K, Denmark
T + 45 4914 3966
F + 45 4914 3967
info@dkmuseer.dk
www.dkmuseer.dk

Hanne Esmann
Sekretariatschef/General Secretary
M +45 4018 7377
he@dkmuseer.dk

Der er ingen konkurrencemæssige hensyn at tage, da årskortene til de forskellige museer ikke umiddelbart er indbyrdes sammenlignelige, fordi museerne leverer vidt forskellige ydelser alt efter museets karakter og ansvarsområde. Fælles for museernes årskort er, at prissætningen på kortene gør det meget attraktivt for publikum at benytte sig af årskort, frem for almindelige entrébilletter.

Museerne årskort kan derfor ikke sammenlignes med årskort til sæsonprægede, kommercielle oplevelsescentre, som ikke har samme samfundsmæssige opgave med formidling af kulturarven, eller med løbende abonnementer på levering af bøger, telefoni, bredbånd etc.

Organisationen Danske Museer anmoder derfor om, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå, at årskort til museer ikke er en ydelse, som er omfattet af lov om forbrugeraftaler § 25 i den ændrede form.

Med venlig hilsen

Hanne Esmann

JKL
Zoologiske Haver

Mette Møllerschou Ewald

Fra: Richard Østerballe [ro@givskudzoo.dk]

Sendt: 17. oktober 2007 15:04

Til: Justitsministeriet

Cc: Rosa Cedermark; Jan Hiul; Christoffer Knuth; Erik Hoffmeister; Frank Vigh Larsen; Henrik Herold; Henrik Johansen ; Henrik Lehmann Andersen; Jens Otto Størup ; Jens Peder Jeppesen; Jesper Horsted ; Jesper Overgaard ; Jesper Stagegaard ; Jørgen Møller; Kathrine Gabriel ; Lars Lunding Andersen; Svend Tougaard

Emne: RE: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontakter)

Til Justitsministeriet.

Vedr. høringssvar til Dok. JKL40144 omhandlende: lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler.

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak for at DAZA (Foreningen af danske zoologiske haver og akvarier) er blevet inddraget i høringen, vi er også interesseret i at blive inddraget i fremtidige høringer såfremt sagerne måtte have relevans for foreningen.

Lovforslaget har så vidt vi kan vurdere en mulig uheldig konsekvens for DAZA og dens medlemmer, nemlig at det kan komplicere forholdene for vores anvendelse af sæson/årskort som typisk har en gyldighed på et år. Læst direkte kan man vel argumentere for at et årskort ikke er en "løbende levering af varer eller tjenesteydelse", men derimod en ordning der giver kunden mulighed for at genbesøge en attraktion. Det ville dog være en rigtig god ting hvis det fremgik af lovforslaget at årskortordninger ikke er omfattet af loven. Hvis det er lovens intention at årskortordninger SKAL være omfattet er det klart at konsekvensen bliver at næsten samtlige besøgsattraktioner i Danmark bliver nødt til at lave deres ordninger om til halvårige ordninger, hvilket vil blive opfattet som en klar forringelse af mange forbrugere og derfor vil betyde et milliontab for attraktionerne. Det ville være en klar forringelse af forbruger service/tilbud og ikke en forbrugersikring som må være lovens intention.

Med venlig hilsen

Richard Østerballe
formand DAZA

From: Rosa Cedermark [mailto:rc@kum.dk]

Sent: 16. oktober 2007 16:40

To: Richard Østerballe

Subject: Høring vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugerftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontakter)

DAZA

**Danske Zoologiske Haver og Akvarier;
v/formand, direktør Richard Østerballe,
Givskud Zoo**

Kulturministeriet har modtaget medfølgende høring fra Justitsministeriet. Høringen har været til udtalelse i Rådet for Zoologiske Anlæg, som har anbefalet, at DAZA ligeledes får høringen til udtalelse.

Se vedlagte sagsdokumenter:

<<høringsfortegnelse.pdf>> <<Lovudkast.pdf>> <<høringsbrev.pdf>> <<qbe19B.txt>>

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Att.: Johan Kristian Legarth
Slotsholmsgade 10
1216 København K

19. oktober 2007
Kmn/lh/ig

Svar sendt pr. e-mail til: jm@jm.dk og jkl@jm.dk

Høring vedrørende Lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter)

Dansk Fjernvarme er via Høringsportalen blevet opmærksom på ovennævnte udkast til lovforslag, som p.t. er sendt i høring med svarfrist til den 26. oktober 2007. Vi er efterfølgende sat på høringslisten ved e-mail af 5. oktober 2007.

Endvidere henvises til behagelig telefonsamtale den 3. oktober 2007 mellem Johan Kristian Legarth og undertegnede om lovforslaget.

I forlængelse af denne telefonsamtale følger hermed Dansk Fjernvarmes bemærkninger til forslaget om de specielle forhold, der gør sig gældende for fjernvarmeområdet.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man ønsker at sikre en bedre beskyttelse af forbrugerne i løbende kontraktforhold ved at fastsætte en generel regel om forbrugerens ret til at opsig langvarige aftaler om løbende levering af varer og tjenesteydelser. Forbrugeren kan således opsig en aftale om levering af vare og tjenesteydelser med 1 månedes varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder fra aftalens indgåelse. Forbrugeren er dermed højest bundet af uopsigeligheden af aftalen i ½ år efter aftalens indgåelse.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår ikke, hvorvidt man har været opmærksom på de særlige forhold, der gør sig gældende på fjernvarmeområdet, herunder organiseringen i andelselskaber, og hvor "andelsmedlemskabet" er bundet op på forbrugerens leveringsaftale med fjernvarmeværket, samt værkets vedtægter. Dette aftaleforhold bygger på de andelsretlige principper, og muligheden for forbrugerens udtrædelse af fjernvarmeværket, herunder opsigelsesvarsel er nærmere reguleret i værkets vedtægt.

Forbrugeren vælger typisk at blive andelshaver i selskabet og opnår dermed "ejerskab" i selskabet og der er derfor – efter Dansk Fjernvarmes opfattelse – tale om anden form for aftale end hvis aftalen f.eks. vedrører telefon eller forsikringer, som står direkte nævnt i lovforslagets bemærkninger.

Etablering og drift af et fjernvarmeværk er forbundet med store økonomiske dispositioner, og når en andelshaver udtræder af selskabet – efter eventuelt at have betalt udtrædelsesgodtgørelse – er der kun de tilbageblevne andelshavere til at betale de faste omkostninger. Uanset om et fjernvarmeværk er ejet af forbrugerne som et andelselskab eller er et kommunalt ejet fjernvarmeværk, skal fjernvarmeværket opkræve omkostningerne efter varmeforsyningslovens prisbestemmelser. Varmeforsyningsloven foreskriver "hvile-i-sig-selv-princippet", hvor de nødvendige omkostninger til driften indregnes i varmeprisen.

Et fjernvarmeværk har ikke mulighed for med kort varsel at tilpasse alle driftsomkostningerne, da en væsentlig del af værkernes omkostninger er faste omkostninger, som ikke løbende kan tilpasses i samme takt som eventuelle forbrugere

ønsker at udtræde af varmforsyningen. Når en forbruger udtræder, er der derfor kun de tilbageblevne forbrugere til at dele også de faste omkostninger.

Vi anbefaler derfor fortsat, at der på fjernvarmeområdet holdes fast i praksis med minimum 18 måneders opsigelsesfrist. Denne praksis har været hensigtsmæssig i mange år, og har været god praksis siden 1985. Lovforslaget bør derfor tage højde for den førnævnte form for "ejerskab"/aftale og deling af omkostninger efter varmforsyningsloven – og bør efter Dansk Fjernvarmes opfattelse indeholde en undtagelsesbestemmelse for såvel de forbruger-ejede fjernvarmeværker som for de kommunalt ejede fjernvarmeværker.

Vi vil i det følgende skitsere denne problemstilling nærmere:

Generelt

Dansk Fjernvarme er som bekendt en interesseorganisation for fjernvarmeværker med p.t. 405 medlemsværker, hvoraf 49 er kommunalt ejede fjernvarmeværker, mens den resterende del primært er forbrugerejede fjernvarmeværker.

Traditionelt er de forbrugerejede fjernvarmeværker stærkt forankret i lokalområdet, og er organiseret som andelsselskaber (andelsselskaber med begrænset ansvar), hvor forbrugerne typisk er andelshavere i selskabet, og derfor i høj grad føler tilknytning og ansvar overfor værket som de selv ejer. Strukturen omkring fjernvarme er endvidere karakteriseret ved, at relativt få kommunale selskaber står for broderparten af forsyningen, mens et større antal små, private selskaber har den resterende del af forsyningen.

Som nævnt ovenfor har varmforsyningssektoren gennem tiden i høj grad været præget af andelstanken, hvilket også giver sig udslag i, at de private forsyningsselskaber er organiserede som andelsselskaber med begrænset ansvar (a.m.b.a.). Ifølge definitionen af et andels-selskab i Bekendtgørelse af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder har disse selskaber det formål, at: "Virke til fremme af deltagerens fælles interesse gennem deres deltagelse i virksomheden som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde, og hvor virksomhedens afkast, bortset fra normalforrentning af den indskudte kapital, enten fordeles blandt medlemmerne i forhold til deres andel i omsætningen eller forbliver indestående i virksomheden."

Forsyningsselskabernes organisation er bl.a. baggrunden for, at der ikke gennem tiden har været fokus på at generere kapital til selskabet, men alene på at skabe den billigst mulige varmforsyning til forbrugerne.

Lovgivning

Varmeforsyningsloven (lov nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer) med tilhørende bekendtgørelser regulerer varmforsyningsområdet. Tilsyns – og klagemyndigheden på energiområdet er Energitilsynet, mens Ankenævnet på Energiområdet varetager de konkrete civile retlige forbrugerklager, som eksempelvis klager over målere, restanceinddrivelse, ejerskifte, udtrædelse m.v.

Efter varmforsyningslovens regler kan kommunalbestyrelsen pålægge tilslutningspligt og forblivelsespligt på en ejendom, hvilket medfører, at forbrugeren skal betale tilslutningsbidrag og faste bidrag til fjernvarmeværket. Der er dog ikke aftagepligt efter reglerne i varmforsyningsloven.

Hvis der ikke er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt, jf. ovenfor, er der tale om en privatretlig aftale mellem forbrugeren og det pågældende fjernvarmeværk, og aftalegrundlaget mellem de to parter vil bl.a. bestå af værket's vedtægter, som også omfatter en udtrædelsesbestemmelse.

Det bemærkes, at en forbruger typisk vil være andelshaver i selskabet, men det er selvsagt ikke noget krav.

Dansk Fjernvarmes Vejledninger

Dansk Fjernvarme har udarbejdet en række branchevejledninger om forskellige emner, herunder bl.a. en "Standardvedtægt". Disse vejledninger er udarbejdet i dialog med såvel Energitilsynet som Ankenævnet på Energiområdet, og vi anbefaler medlemmerne at benytte disse vejledninger.

Dansk Fjernvarmes standardvedtægt er udarbejdet med henblik på, at det forbrugerejede fjernvarmeværk er organiseret som et a.m.b.a., og langt de fleste medlemsværker anvender da også denne standardvedtægt.

Standardvedtægtens § 5 er formuleret således:

"§ 5 Udtrædelsesvilkår

5.1 Andelshaveres udtrædelse af selskabet kan finde sted med 18 måneders skriftlig varsel til et regnskabsårs udløb.

Udtrædelse er dog til enhver tid begrænset af lovgivningen og offentlige myndigheders beslutninger.

5.2 På udtrædelsestidspunktet forpligter andelshaveren sig til at betale:

a. Afgifter i henhold til årsopgørelse.

b. Eventuelt skyldige afgifter.

c. Et beløb til dækning af udgifter ved afbrydelse af stikledningen ved fordelingsledningen, nedtagning af måler og andet tilhørende selskabet.

d. Selskabets omkostninger ved eventuel fjernelse af de selskabet tilhørende ledninger på den udtrædendes ejendom i det omfang sådanne ledninger alene vedrører den udtrædendes varmforsyning.

Hvis det ikke er muligt at overdrage den ledigblevne kapacitet til nye andelshavere, kan endvidere opkræves:

e. Andel af anlæg og renoveringsudgifter, der er godkendt af generalforsamlingen - tidligere end 2-årsdagen for udtrædelsestidspunktet og hvorpå selskabet foretager afskrivninger. Beløbet beregnes som den udtrædendes andel af selskabets samlede anlægsudgifter på opsigelsestidspunktet med fradrag af de afskrivninger, der har været indregnet i priserne.

Den udtrædendes andel af selskabets ovennævnte anlægsudgifter med fradrag af foretagne afskrivninger beregnes på grundlag af den udtrædende andelshavers andel af selskabets samlede registrerede tilslutningsværdi (afgiftspligtige areal, rumfang, hedeplade etc.) i regnskabsåret inden opsigelsen."

Til orientering kan det endvidere oplyses, at Højesteret i en dom fra april 1987 har udtalt, at udtræden af et varmeværk kan betinges af betaling af en godtgørelse til værket.

Vi kan samtidig oplyse, at bestemmelsen i § 5.1 a-d vedrører de faktiske omkostninger, mens § 5.1 e i daglig tale forstås og omtales som "betaling af den udtrædende forbrugers andel af gælden". Hvis en forbruger vedbliver at være tilsluttet selskabet, betaler vedkommende sin andel af aktiverne, hvorpå der foretages afskrivninger (undertiden udtrykt som "gælden") gennem betaling af det faste bidrag. Når en forbruger udtræder af selskabet, er der reelt tale om, at vedkommende fremskynder betalingen af sin andel af anlægsinvesteringen.

Som det fremgår ovenfor kan andelshaveres udtrædelse af selskabet finde sted med 18 måneders skriftlig varsel til et regnskabsårs udløb.

Det "lange" opsigelsesvarsel er både i forbrugerens og fjernvarmeværkets interesse, idet forbrugerens eventuelle betaling af udtrædelsesgodtgørelse ofte udgør et betydeligt beløb, som skal betales til fjernvarmeværket. Beløbets størrelse afhænger af den konkrete sag og det konkrete værks økonomi, men vi har set sager, hvor forbrugeren skal betale 50.000-60.000 kr. eller mere. Efter lovforslaget vil forbrugeren få kortere tid til eventuelt at finansiere udtrædelsesbeløbet og få betalt beløbet til fjernvarmeværket. Derudover skal forbrugeren formentlig i løbet af meget kort tid finde en anden form for opvarmning af sin ejendom, som også skal finansieres.

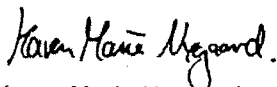
Samtidig finder vi, at hele andelstanken undergraves, såfremt de forbrugere, der vælger at blive andelshavere i selskabet, kan udtræde af selskabet efter blot et ½ år. Dette hænger ikke sammen med de investeringer, der er foretaget i værket, hverken samfundsøkonomisk eller brugerøkonomisk.

Dansk Fjernvarme opfordrer til

Dansk Fjernvarmen vil derfor opfordre til, at der i lovforslaget indarbejdes en undtagelsesbestemmelse for såvel de forbrugerejede fjernvarmeværker som for de kommunalt ejede fjernvarmeværker, idet forslaget som det ser ud nu, vil få meget u hensigtsmæssige og formentlig utilsigtede konsekvenser for en lang række fjernvarmeværker og deres forbrugere. Konsekvenser som ikke er til gavn for hverken den enkelte forbruger eller fjernvarmeværket.

Hvis der skulle være spørgsmål til ovenstående, er I selvfølgelig velkomne til at kontakte undertegnede, ligesom vi gerne deltager i et møde om sagen, hvis der skulle være behov herfor.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Karen Marie Nygaard

danskenergi

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

/ oversendes alene elektronisk /

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskenergi.dk
www.danskenergi.dk

Dok. ansvarlig: TAT
Sekretær: Igu
Sagsnr: 07/400
Doknr: 2

25-10-2007

Dansk Energis hørings svar om indførelse af en generel regel om bindingsperioder og opsigelsesvarsler i løbende kontrakter med forbrugerkunder

Dansk Energi har læst Justitsministeriets lovforslag med interesse. Forslaget giver foreningen anledning til følgende bemærkninger.

Generelt

Som brancheforening for samtlige elforsyningsvirksomheder, herunder net- og handelsvirksomheder, som har den direkte levering af ydelser til samtlige private husstande og erhvervskunder samt det direkte aftaleretlige forhold til disse, anmoder Dansk Energi om at komme på Justitsministeriets høringsliste. Især med de seneste lovgivninger på det privatretlige, aftaleretlige og forbrugerretlige område ville det have været hensigtsmæssigt, hvis energibranchen havde fået lejlighed til på et tidligt tidspunkt at samarbejde med ministeriet om forslag til ny lovgivning. For eksempel forholder den seneste ændring i forbruger købslovgivningen, herunder med hensyn til fortrydelsesret, sig slet ikke til det faktum, at elforsyningsproduktet i 1999 blev opdelt i en netydelse og en ellevering.

Vedrørende lovforslaget

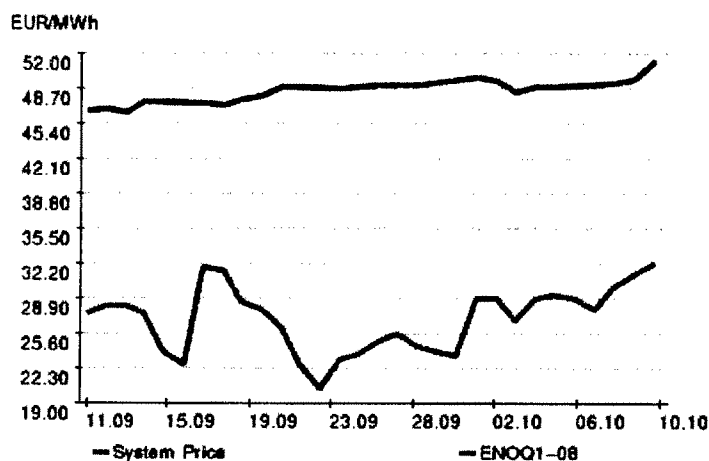
Overordnet set finder Dansk Energi, at en generelt formuleret adgang til at opsig langtidskontrakter er en fornuftig forbrugerbeskyttelse.

En almindelig adgang til at opsig **kontrakter om køb af el i almindelighed** kan imidlertid være uhensigtsmæssig for kunderne og unødvendig.

Dette skyldes bl.a., at el er en vare, hvis pris kan svinge ganske ekstremt – ofte med mange tusinde procent fra time til time. Årsagen hertil er den måde, markedet hænger sammen på, med bl.a. de norske og svenske lagre af vand til vandkraft, vejrliget i Danmark, som afgør mængden af vindmøllestrøm og kraftvarmeproduktion i nettet, samt flaskehalse i transmissions-systemet.

Eksempel

Den nederste grønne kurve angiver systemprisen.

Kurven viser, hvordan prisen over en måned svinger mellem ca. € 21 og € 32/MWh.

Den øverste blå kurve viser prisen for finansielle sikring af en gros-prisen i 1. kvartal 2008.

Kilde: Nordpool.com

De fleste forbrugerkunder køber for nuværende et elprodukt, hvis pris reelt fastsættes af Energitilsynet. Prisen skifter hvert kvartal, til dels som følge af bevægelserne på en gros-markedet for el. Flere og flere kunder gør dog for tiden aktiv brug af muligheden for at skifte til andre produkter på elmarkedet, herunder en række produkter, hvor prisen er fast i en periode, f.eks. 12, 18 eller 24 måneder eller endda endnu længere. I et typisk stigende marked vil det altid være til kundens fordel at låse prisen fast via fastpriskontrakter o.lign.¹ Dertil kommer, at en lang kontrakt tillader leverandøren at købe ind en gros ud fra et langt perspektiv, hvad der ligeledes tjener til at sænke prisen.

Formålet med denne type kontrakter er netop, at forbrugerkunder over en periode kan overskue prisen på el – dvs. samme hensyn, som lovforslaget forsøger at tilgodese. Der findes allerede en del kontrakter på markedet (se www.elpristavlen.dk). Kunden vil ofte ikke have fordel af at opsiges kontrakten, men leverandøren vil under alle omstændigheder skulle regne med risikoen for opsigelse fra kundens side, hvis elpriserne falder. Det kan medføre, at strøm bliver dyrere for alle kunder – også dem, som ikke benytter sig af muligheden for at opsiges.

Hvis risikoen for opsigelse må indregnes i prisen, kan fastpriskontrakterne blive ulønsomme og dermed helt taget af hylden hos elleverandørerne. Et generelt smallere, mindre likvidt produktudbud på elmarkedet er efter Dansk Energis opfattelse ikke til gavn for den gennemsnitlige forbruger, til fordel for hvem markedet jo netop er blevet liberaliseret. Foreningen henleder i denne forbindelse opmærksomheden på EU-direktiverne på energiområdet, der navnlig har til formål at skabe velfungerende konkurrence også for energiprodukter til forbrugerkunder.

¹ Af samme hensyn – nemlig for at kunne sikre sig mod at skulle købe dyrt ind, når prisen er meget høj – sikrer elleverandørerne sig over for engrosmarkedet ved at købe ind på lange kontrakter, kombineret med finansiell afdækning (futures osv.). Da el er indkøbt på forhånd, bliver det på denne måde en "lagervare", og på grund af prisens volatilitet kan det blive ganske dyrt for elleverandøren ikke at kunne afsætte den strøm, der er købt ind til en kunde, der træder ud af en f.x. 12- eller 18-måneders kontrakt.

Af hensyn til ikke at skade liberaliseringen af elmarkedet i detailledet, anbefaler Dansk Energi derfor, at energi-forbruger kunder fortsat skal kunne være kontraktmæssigt bundet under hele kontraktens løbeperiode, således at kunderne ikke skal inddrages i spekulationer over vejrliget i den eller de kommende vintre i Danmark og over niveauet i de norske og svenske vandkraftværkers vandreservoirer, etc.

Vedtages en præceptiv maksimal 5 måneders bindingsperiode efterfulgt af en måneds opsigelse, er risikoen, at prisen for den type kontrakter bliver højere, eller at produktet helt tages af markedet. Dette må anses for at være til skade for forbrugernes interesser på langt sigt, og for forbrugernes tillid til det liberaliserede elmarked.

Dansk Energi henstiller derfor, at ministeren får mulighed for at gøre undtagelse fra den generelle regel, og at ministeren benytter denne mulighed, for så vidt angår detailmarkedet for energi. Branchen anmoder tillige ministeriet overveje at gøre lovforslagets generelle regel fleksibel, så kunder har mulighed for at fraskrive sig opsigelsesadgangen på markedet for energi.

Kontaktpersoner hos Dansk Energi er Ib Gunnar Larsen (35 300 410) og Thomas Andersen Thrane (35 300 414).

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Thomas Andersen Thrane

Ib Gunnar Larsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DONG Energy A/S
Kraftværksvej 53
7000 Fredericia

Tlf 76 29 23 33 33
Fax 76 22 19 82

www.dongenergy.dk
CVR-nr. 36 21 37 28

Høringsvar fra DONG Energy til Justitsministeriets lovudkast om ændring af forbrugeraftalelov

26. oktober 2007

DONG Energy er opmærksom på Justitsministeriets udkast til lovforslag af 28.09.07 om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter).

Vores ref. JONST/DORER
Dok. nr. 548466
Sagsnr. E000764.07

jonst@dongenergy.dk
Tlf 76 22 20 27
Fax 76 22 19 84

Vi skal hermed fremføre følgende bemærkninger til lovudkastet:

DONG Energy er positiv over for forbrugerbeskyttelse og de hensyn, der taler for særlige beskyttelsesregler i forbrugeraftaler. DONG Energy har også deltaget aktivt i oprettelsen af det særlige ankenævn, der er etableret på energiområdet, med at varetage forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med køb af energiydelser til private husholdninger.

Det er imidlertid vores opfattelse, at den foreslåede generelle regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel ikke vil være hensigtsmæssig for forbrugerne på energiområdet, men tværtimod vil kunne medføre **ulempen for forbrugerne**.

På energiområdet sker forbrugerbeskyttelse i stor udstrækning via særlovgivning. I medfør af Naturgasforsyningsloven og Elforsyningsloven er der således – på baggrund af EU direktiver – fastsat særlige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse i hhv. bekendtgørelse nr. 287 af 20. april 2005 og bekendtgørelse nr. 380 af 25. maj 2005. Disse særbestemmelser inden for energiområdet omfatter blandt andet regler om opsigelse af forbrugeraftaler.

El- og naturgasforsyningslovene sikrer en høj grad af forbrugerbeskyttelse via forsyningspligtselskabernes forsyningspligtprodukter. El- og naturgasselskabernes priser og vilkår over for forbrugere er i den forbindelse nøje reguleret af Energitilsynet.

Herudover har det inden for energisektoren samtidig været et politisk mål med liberaliseringen at øge konkurrencen i el- og gassektoren. En af de væsentlige konkurrenceparametre for energiselskaberne er en række nye produkter, der er blevet udviklet til kunderne, herunder eksempelvis fastprisprodukter, service-

Side 1/2

Hovedkontor
Kraftværksvej 53, 7000 Fredericia

ordninger på naturgasinstallationer, energirådgivning mv. Disse nye produkter har **øget kundernes valgmuligheder** i forbindelse med energikøbet, og produkterne er generelt set blevet positivt modtaget af kunderne. Flere af disse nye energiprodukter vil imidlertid ikke være rentable for energiselskaberne – og dermed heller ikke for forbrugerne – hvis den foreslåede generelle regel om bindingsperioder kommer til at omfatte energiydelser, idet rentabiliteten er knyttet til, at aftalen med forbrugeren kan indgås for længere tid, end lovudkastet vil muliggøre. Såfremt den foreslåede absolutte bindingsperiode indføres på energiområdet, vil det således være nødvendigt at forhøje den løbende betaling eller indføre særlige gebyrer ved opsigelse af aftaler efter kort tid. Det vil i praksis mindske forbrugerenes interesse i at skifte produkt og energileverandør til skade for forbrugerenes mobilitet på energimarkedet.

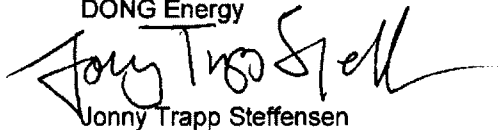
Det fremhæves i den forbindelse, at forbrugerne inden for energiområdet ikke er tvunget til at købe energiydelser i form af de nye fastprisprodukter mv. med længere kontraktmæssige bindingsperioder, men altid kan vælge at købe el og naturgas på variable vilkår, hvor leveringsforholdet af forbrugeren kan bringes til ophør med 1 måneds varsel.

De private husholdninger har i dag mulighed for at fastlåse deres rentebetalinger for længere tid i forbindelse med afvikling af kreditforeningslån mv. og dermed skabe sikkerhed for størrelsen af løbende udgifter hertil, ligesom det i et stigende marked vil være til forbrugerenes fordel at fastlåse renten. Disse betalinger er ikke omfattet af Justitsministeriets forslag. En tilsvarende interesse gør sig imidlertid gældende med hensyn til betaling af energiforsyningen til husholdningerne, og denne interesse er i dag tilgodeset gennem de nævnte fastprisprodukter inden for energiområdet. Gennemføres Justitsministeriets lovudkast, formindskes disse muligheder, og det vil være et tilbageskridt også for forbrugerne.

På baggrund af ovenstående skal DONG Energy foreslå, at ydelser, der er omfattet af energilovgivningen, undtages fra den foreslåede bestemmelse om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i lov om visse forbrugerftaler.

Med venlig hilsen

DONG Energy

Jonny Trapp Steffensen

Konsulent

REKTORKOLLEGIET

The Danish Rectors' Conference

Fiolstræde 44, 1. th.
DK-1171 København K

Telefon: (+45) 33 92 54 09
Telefax: (+45) 33 92 50 75
CVR-nr.: 15 35 13 49

www.rektorkollegiet.dk
wm@rks.dk

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K

24. oktober 2007
J.nr. 2007-2026-09
WM/

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter)

Rektorkollegiet er blevet opmærksomt på, at udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) er sendt i høring. Lovforslaget giver forbrugeren vidtgående mulighed for at opsiges en indgået aftale med forholdsvis kort varsel.

Forslaget er ikke sendt i høring på universiteterne, men vi frygter, at det vil kunne få betydning for universiteternes betalingsuddannelser.

Universiteternes betalingsuddannelser er ofte kendetegnede ved, at hold kun oprettes ved tilstrækkelig tilmelding, og at hold vil skulle gennemføres for de resterende studerende, uanset hvor mange der melder sig ud efter fx 6 måneder. Hvis man giver betalingsstuderende ret til altid at kunne melde sig ud og slippe for at betale for den resterende del, vil det vanskeliggøre oprettelsen af visse former for uddannelser. Endvidere ender regningen for dem, der melder sig ud, hos universitetet og dermed hos de studerende, der ikke falder fra.

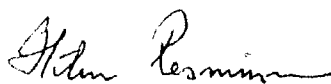
Lovforslaget er angivelig rettet mod telefonabonnementer o.lign., og vi kan ikke forestille os, at det har været meningen at lægge hindringer i vejen for uddannelsesaftaler på universiteterne. Vi vil derfor bede Videnskabsministeriet drage omsorg for, at loven ikke omfatter universitetsuddannelserne, hverken de ordinære uddannelser (for så vidt angår udenlandske selvbetalere) eller deltidsuddannelser.

Dette kan, så vidt vi er orienteret, ske ved, at det enten sikres, at loven ikke omfatter universitetsuddannelser, eller, hvis det ikke er muligt, ved at Videnskabsmini-

steriet via sine egne regler undtager universitetsuddannelser fra bestemmelserne i lov om forbrugeraftaler.

Vi anmoder om, at Videnskabsministeriet gør universiteternes interesser gældende i sagen og i øvrigt holder os orienteret om, hvad der videre sker.

Med venlig hilsen

f. Jens Oddershede

Kopi: Justitsministeriet

Sonofon A/S

Frederikskaj 8
DK-1780 København V
CVR-nr. 19433692

Telefon 72 12 12 12
Fax 72 12 75 75
Web www.sonofon.dk

Justitsministeriet
Att Lennart Houmann/Johan Kristian Legarth
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Dato 26.10.2007
Din reference
2005-7002-0007

Vores reference
LAB/261007

Vedr.: Høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Indførelse af en generel regel om bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter).

Justitsministeriet har den 1. oktober 2007, overfor en række brancheorganisationer og udbydere af tv fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af Forbrugeraftaleloven med henblik på eventuelle bemærkninger.

Sonofon noterer sig, at særregler - herunder reglerne om bindingsperioder og opsigelsesvarsler i bl.a. bekendtgørelsen om udbud af elektroniske kommunikationstjenester - gælder forud, og Sonofon har derfor ikke bemærkninger til den foreslåede ændring af Forbrugeraftalelovens generelle regel om bindingsperioder.

Med venlig hilsen
Sonofon A/S

Lotte Abildgaard
Vice President
Regulering & Samtrafik